

MANEVİYAT

MÜSLÜMAN AHMEDİYE CEMAATI

T Ü R K Ç E D E R G İ S İ

SAYI 38

Ekim 2024

SORUMLU

Raşit Paktürk

YAZARLAR

Sadık Ahmed
Dr. Abdulgaffar Han
Osman Şeker
Tahir Ahmet

TASARIM

Talmeez Ahmad

REDAKSİYON

Abdul Noor Khawaja
Bilal Ahmed Paktürk
Enes Karahan

DÜZELTME

Şaziye Paktürk

İDARE HEYETİ

Hasan Hüseyin Odabaşı
Cengiz Varlı
Fatih Odabaşı

Ahmadiyya Muslim Jamaat KdÖR, Verlag Der Islam

Türk Masası, Ahmadiyya Muslim Jamaat KdÖR

Genfer Str. 11 60437 Frankfurt, Almanya

0800-0001325 (Almanya'dan ücretsiz)

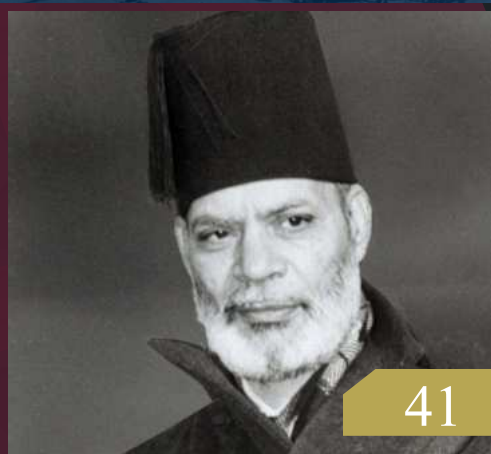
Fax: 069 50688743

maneviyat@ahmadiyya.de

48

50

41

34

Ekim 2024

KUR'AN-I KERİM
HADİS-İ ŞERİF
KELAMÜ'L İMAM

- 10 EL-CEBBÂR**
ESMAÜ'L HÜSNA
- 14 HIRSIZLIĞIN KÖTÜLÜĞÜ**
KİSSADAN HİSSE
- 16 İYİ ALIŞKANLIKLAR RÜZGÂR
GİBİ GELİP GEÇMEMELİ**
HUZUR'UN KONUŞMALARINDAN BİR DEMET
- 21 SAHABELER GANİMET İÇİN Mİ SAVAŞTI?**
İSLAM TARİHİ
- 27 BAKARA SURESİ**
TEFSİRDEN BİR SAYFA
- 30 HİNDUIZM**
VAHİY, AKIL, BİLGİ VE HAKİKAT
- 34 TARİHTE BU GÜN**
AHMEDİYE CEMAATİ'NİN ZENGİN
TARİHİNE BİR BAKIŞ
- 41 HAZRET ÇODRİ SİR MUHAMMED
ZAFRULLA HAN'IN HAYATI**
BİYOGRAFİ
- 48 HAZRETİ NUH ^{AS}**
ALLAH'IN PEYGAMBERLERİ
- 50 FAZL CAMİİ**
DÜNYA ÇAPINDA Kİ AHMEDİYE CAMİİLERİ

Editörden

Allah-u Teala Kur'an-ı Kerim'de duanın önemi üzerinde sık sık durmaktadır. Bir ayet-i kerimede şöyle buyurmaktadır: “Bana dua edin, Ben duanızı kabul edeceğim.” (Mümin Suresi, 61) Peygamber Efendimiz^{SAV} “Dua müminin silahıdır” buyurdu. Vadedilen Mesih^{AS} duanın önemini vurgularken “Dua etmekte tembel olan, kibirlidir” buyurdu. Bütün bunlardan anlaşıldığı gibi, dua müminin hayatının en önemli parçası olmalı. Bundan dolayı Hz. Emir-ül Müminin, sık sık dikkatimizi dualara çekerek, Allah ve Peygamberinin^{SAV} bu buyruğuna uymaya çağırarak kalmıyor, edilmesi gereken bazı duaları da öğretiyor. Mesela Huzur^{ABA} geçen bir Cuma hutbesinde şu duaları etmemizi telkin etti:

1. Dua:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

"Allah her türlü övgüye layıktır ve her kusurdan münezzehtir, Allah her kusurdan münezzehtir, yücedir. Allah'ım, Muhammed'e^{SAV} ve onun ümmetine bereket ihسان et."

2. Dua:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

"Ben her günahı Allah'a sığınırım ve O'na yönelirim."

3. Dua:

رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ إِعْجَابِي وَأَعِزِّي وَأَنْصُرْنِي وَأَرْحَمْنِي

"Ey Rabbim, her şey sana hizmet eder. Ey Rabbim, beni koru, bana yardım et ve bana merhamet eyle."

Zariyat Suresinin 56. Ayetinde, “Sen hatırlat, çünkü hatırlatmak müminlere fayda verir.” Buyrulduğu üzere Hz. Emir-ül Müminin'in bu telkinini Ahmedi kardeşlerimize hatırlatıyoruz.

Raşit Paktürk
Frankfurt - Almanya

KUR'AN-I KERİM

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلُّوا
حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ اللَّهَ ۗ أَلَا

إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٥﴾

Yoksa sizler, sizden öncekilerin başına gelenler sizin de başınıza gelmeden, Cennet'e gireceğinizi mi sandınız? Onların başına nice sıkıntılar, eziyetler ve korkunç sarsıntılar geldi. Nihayet (o zamanın) peygamberi ve beraberindeki müminler, Allah'ın yardımı ne zaman gelecek, dediler. İyi bilin ki, Allah'ın yardımı mutlaka yakındır.

HADİS-İ ŞERİF

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، يَقُولُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدَيْهِ،
وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ

*Hız. Abdullah bin Amr (ra) Peygamber Efendimizin (sav)
şöyle buyurduğunu söylediler:*

"(İyi) müslüman, dilinden ve elinden
müslümanların emin olduğu kişidir. (Asıl)
muhâcir de Allah'ın yasakladıklarını
terkedendir."

*(Sahih al-Buhari, Rikak Kitabı, Günahlardan
Sakinme Bölümü, Hadis 6484)*

KELAMÜ'L İMAM

Zamanın imamının mübarek sözleri

Mirza Gulam Ahmed Hazretleri ^{AS}
Vadedilen Mesih ve İmam Mehdi

Dünya lanetlerinden korkmayınız

Dünya lanetlerinden korkmayınız, çünkü onlar duman gibi göz açıp kapanıncaya kadar dağılıverir ve gününüzü geceye çeviremezler. Bunun yerine siz, gökten inen ve üzerine düştüğü insanın her iki cihanda kökünü kazıyan Allah'ın lanetinden korkunuz. Siz iki yüzlülük ile kendinizi kurtaramazsınız, çünkü var olduğuna inandığınız yücelerin yücesi Allah, sizin içinizde olan ve biteni görür ve bilir. Öyleyse O'nu nasıl aldatabilirsiniz? Bundan dolayı dürüst, temiz, iyi niyetli ve öz olunuz. Eğer içinizde zerre kadar bir karanlık kalmışsa, bütün aydınlığınızı silecek ve eğer kalbinizin bir köşesinde kibir yahut iki yüzlülük veya kendi kendinizi beğenmek veyahut da tembellik varsa Allah indinde siz kabul edilebilir bir şey değilsiniz. Yalnız bir kaç şeyi alıp, yapıp, lazım olanı yaptık diye kendi kendinizi aldatmayasınız, çünkü Allah, varlığınız üzerinden tam bir inkılâp geçmesini ister ve O, sizlerden bir ölümü istemektedir. Ondan sonra O, sizi tekrar diriltecektir. Onun için sizler hemen aranızda barışınız ve kardeşlerinizin kabahatlerini bağışlayınız.

Çünkü kardeşi ile barışmak istemeyen hayırsız ve yaramazdır. O, ayrıcalık yarattığı için kesilip atılacaktır. Sizler her yönden nefsâniyetinizi bırakınız ve aranızdaki anlaşmazlığı gideriniz. Doğru olmanıza rağmen sanki hatalıymış gibi

davranarak kendinizi küçük gösteriniz ki bağışlanasınız. Gurur ve kibrinizi arttıran ve sizi kaba gösteren her şeyi terk ediniz, çünkü içeriye girmek için davet edildiğiniz kapı, şişman bir kişinin girebileceği bir kapı değildir.

Allah'ım ağzından çıkmış olan, benim belirttiğim bu sözlere inanmayan insan ne şanssız biridir. Eğer gökte Allah'ın sizlerden memnun kalmasını istiyorsanız, ayı anadan doğan iki kardeş gibi birleşiniz. Aranızda daha büyük olan, kardeşinin suçunu daha fazla bağışlayanınızdır. İnat edip bağışlamayan şanssızdır. Böyle birinin benimle hiç bir alakası yoktur. Allah'ın lanetinden korkunuz, O, Kuddüs ve Gayûrdur. Kötülük işleyen Allah'a ulaşamaz. Kibirli olan O'na erişemez. Zalim O'na varamaz. Hain O'na erişemez. O'nun ismi için kıskanç olmayan O'nun yatunda yer bulamaz. Dünya menfaatleri üzerine köpekler karıncalar yahut akbabalar gibi üşüşen ve dünyada sadece rahatlarını arayıp bulmuş olanlar O'nun katında bir yakımlık elde edemezler. Her pak olmayan göz O'ndan uzaktır ve her temiz olmayan kalp O'ndan haber- sizdir. O'nun için ağlayan gülecektir. O'nun için bu dünya ile alakasını kesen, O'nunla birleşecektir. Sizler tam gönül rızasıyla ve tam doğrulukla ve büyük bir gayretle Allah'ın dostları olunuz ki O da dostunuz olsun. Sizler idareniz altında çalışanlara, eşlerinize ve fakir kardeşlerinize merhamet ediniz ki gökte sizlere de merhamet edilsin. Siz gerçekten O'nun olunuz ki O da sizin olsun. Dünya binbir çeşit bela yeridir. Taun da onlardan bir tanesidir. Onun için siz Allah'a karşı tam bir doğrulukla davranınız ki O, bu belaları sizlerden uzak tutsun. Gökten emir gelmedikçe yerde hiç bir afet baş gösteremez ve gökten merhamet inmedikçe hiç bir âfet ortadan kalkmaz. Akıllılığınız, dallara değil, köklere sarılmaktadır.

Ben sizlere tedbir ve ilaçları yasaklamıyorum, fakat onlara bel bağlayıp güvenmenizi yasak ediyorum. Sonunda ancak Allah'ın irade buyurduğu olacaktır. Dayanma gücünü kendinizde bulursanız bu tevekkül mertebesi diğer bütün mertebelerden daha üstündür.

(Nuhun gemisi S.22-24)

ESMAÜ'L HÜSNA

„BÜTÜN GÜZEL İSİMLER ALLAH'INDIR“

Çeviren: Raşit Paktürk

— ESMAÜ'L HÜSNA

EL-CEBBÂR

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيِّمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

Kendisinden başka bir İlâh olmayan Allah, ancak O'dur. O, (gerçek) hükümdardır. Kendisi pak (olup, başkalarını da pak kılar.) O, her kusurdan uzak (olup, başkalarını da uzak kılar.) O, emniyet bahşedendir, her şeyi gözetendir, her şeyden üstündür, (kırık gönülleri) birleştiren ve gerçek büyüklük sahibidir.

El-Cebbâr, الْجَبَّارُ Yüce Allah'ın bir sıfatıdır ve جَبْر Ce-Be-Ra kökünden türemiştir. El-Cebbâr'ın anlamlarından biri ıslah etmektir. Arap sözlüğü Akrabu'l Mevarid'e göre, bir diğer anlamı da kırılanı onaran demektir.

Haşr suresi 24. âyet

Bu konuyla ilgili, Peygamber Efendimiz'in^{SAV} bir hadisi şöyledir:

عَنِ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ
ذَاتَ يَوْمٍ عَلَى الْمِنْبَرِ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ
وَالْأَرْضَ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتِ
مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ
وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ هَكَذَا بِيَدِهِ وَيُحَرِّكُهَا يَقْبَلُ
بِهَا وَ يُدِيرُ بِمُجْدِ الرَّبِّ نَفْسَهُ أَنَا الْجَبَّارُ أَنَا
الْمُتَكَبِّرُ أَنَا الْمَلِكُ أَنَا الْعَزِيزُ أَنَا الْكَرِيمُ فَرَجَفَ
بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ الْمِنْبَرُ حَتَّى قُلْنَا لَيْخَرَنَّ 'بِ

Hiz. İbn Ömer^{RA} anlatıyor: Hiz. Peygamber^{SAV} bir gün minberde şu ayeti okudu: "Onlar Allah'ı hakkiyla takdir edemediler. Kıyamet günü bütün yeryüzü O'nun avucundadır. Gökler de sağ elinde dürülmüştür. O, onların ortak koştuklarından uzak ve yücedir." (Kur'an-ı Kerim, 39:68)

Hiz. Peygamber^{SAV} minberi sıkıca tutarak ve ellerini ileri geri hareket ettirerek şöyle açıkladı: "Yüce Allah kendi sıfatlarını ilan eder ve şöyle buyurur: 'Ben Cebbâr'ım (Boyun Eğdirenim), Ben Mütekebbir'ım (Yüce Olanım), Ben Melik'ım (Hükümdarım),

Ben Aziz'im (Güçlüyüm) ve Ben Kerim'im (En Cömertim)."

Ravi: "Hz. Peygamber^{SAV} ellerini öyle bir şekilde hareket ettirmekteydi ki, minberin Hiz. Peygamber^{SAV} ile birlikte düşeceğinden korktuk" diyor.

Vadedilen Mesih ve İmam Mehdi, Hazret Mirza Gulam Ahmed^{AS} buyurur:

Allah eskiden nasıl idiye şimdi de aynıdır. Eskiden kuvvet ve kudretleri nasıl ise şimdi de aynıdır. Eskiden mucize göstermeye nasıl kudreti var idiye şimdi de aynen vardır. Öyle ise neden yalnız hikâye ve masallarla yetinirsiniz? Mucizeleri yalnızca hikâyeden ve gerçekleşmeden önce verdiği haberleri yalnızca masallardan ibaret olan bir din ölmüştür. Allah'ın üzerine inip kendini belli etmediği ve yakın yoluyla İlahî elin arındırmadığı bir cemaat helak olmuştur. Nasıl ki dünya zevklerini gören bir insan onun cazibesine kapılırsa, aynen kuvvetli bir inanç (yakın) sayesinde bir insan ruhani (manevi) haz ve lezzetler duyduğu zaman Allah'a doğru çekilir. İlahi güzelliğin cazibesi onun

zihninde o derece yer eder ki, başka şeylerin onun gözünde hiçbir değeri yoktur. Bir insan günahlardan ancak Allah'ın varlığının yüceliğini, ceza veya sevap verebileceğini kesin olarak bildiği zaman kurtulabilir. Her korkusuzluğun temelinde bilgisizlik yatmaktadır. Allah'ın kesin marifetinden pay alan kişi korkusuz kalamaz. Bir ev sahibi, güçlü bir selin evine doğru geldiğini veya ateşin evinin etrafını sardığını ve azıcık bir yerin ateş dışında kaldığını bildiği zaman o evde duramaz. Öyle ise sizler, İlahî mükâfata ve cezaya sarsılmaz kuvvetli bir inançla bağlı olduğunuzu iddia ederek tehlikeli durumlarınızda nasıl durabilirsiniz? Bu yüzden gözlerinizi açınız ve Allah'ın kanununun dünya üzerindeki işleyişini dikkatlice düşününüz. Sadece toprağın

derinliklerine giden fareler gibi olmayınız. Aksine yükseklerde uçabilen ve gökyüzünü benimseyen güvercin gibi olunuz. Elimden biat olarak tövbe ettikten sonra önceki günah yollarına bağlı kalmayınız. Derisini değiştirdikten sonra eskiden olduğu gibi, yine yılan olan bir yılanı benzemeyiniz. Size her an yaklaşmakta olan, fakat sizin habersiz olduğunuz ölümü daima hatırlayınız. Pak olmak için elinizden geleni yapınız. Zira insan, ancak kendisi pak olduğu nispette pak olana yaklaşabilir.

(Nuh'un Gemisi, Ruhani Hazain, Cilt 19)

Hırsızlığın Kötülüğü

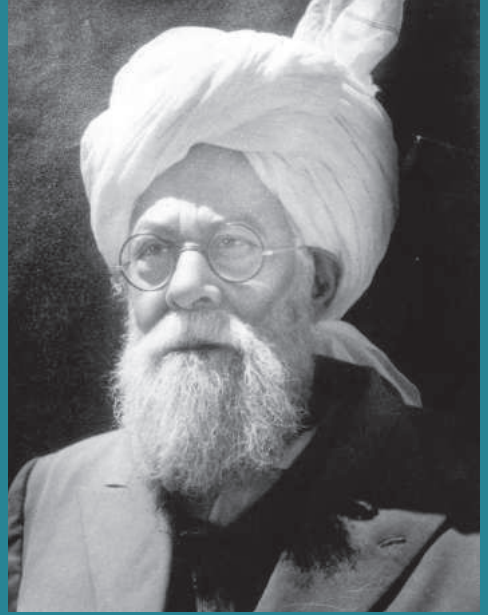
Çeviren: Osman Şeker

Hız. Muslih Mevud ^{RA} bir yerde şöyle der:

1. Halifetü'l Mesih Mevlevi Nuruddin hazretleri'nin yanına bir keresinde bir hırsız, ilaç yaptırmak için geldiğinde Nuruddin hazretleri ona nasihat etmeye başladı. "Allah-u Teala size eller ve ayakları onlarla haram yiyin diye vermedi; Onlar vasıtasıyla helal kazanıp yiyin diye verdi. Siz neden hırsızlık yapmayı bırakmıyorsunuz? Neden helal yoldan kazanmıyorsunuz?" Halife hazretleri ona nasihatlerde bulununca hırsızın gözleri hırstan kıpkırmızı oldu ve şöyle dedi: "Peki Molvi Bey! Eğer bizim kazandığımız helal değilse başka hangisi helal olacak. Sizler tatlı tatlı uyurken biz dolaşmaktan bitap düşüyoruz. Eğer birisi bizi farkedirse bize ateş ediyor. Biz canımızı tehlikeye atarak hırsızlık yapıyoruz. Bundan daha helal hangi kazanç olabilir?"

Halife hazretleri şunu anladı ki o hırsızlığı adet edinmiş ve bu işi yapa yapa onun fitratı öylesine bozulmuştu ki bu kötü iş bile onun gözünde artık kötü olarak kalmamıştı. Artık tartışarak nasihat etmenin ona bir faydası olamazdı. Bu yüzden Nuruddin hazretleri konuyu değiştirdi ve o konu onun zihninden çıksın diye oradan buradan konuşmaya başladı. Bir müddet geçtikten sonra hırsıza, siz nasıl hırsızlık yapıyorsunuz, diye sordu. O şöyle dedi: İnsan tek başına hırsızlık yapamaz, biz beş-altı kişi birleşip hırsızlık yapıyoruz. Onlardan birisi evin sırrını bilir, genellikle o sucu ya da temizlikçidir. O olmadan hırsızlık olmaz; çünkü ancak o odaların ve kapıların yerini bildiriyor ve o nakit para ya da mücevherlerin nerede olduğunu haber veriyor. Ondan sonra, duvarı delmekte uzman birisine ihtiyaç oluyor. O, aletlerini öyle ustalıklarla kullanır ki delik deldiği duyulmaz ve ev halkı ayıkamaz. Sonra, kilitleri açmakta tecrübeli başka bir adam

gerekiyor. Duvarı delen işini bitirince bir kenara çekilir, diğerinin işi başlar ve o da sandıkların kilidini açar. Sonra bir başka adam daha lazım; Öyle bir adam ki sessiz yürümekte çok maharetli olmalı ve onun ayak sesi hissedilmemeli. Böylece biri kilidi açar eşyaları çıkarıp diğerine verir o da dışardakilere uzatır. Sonra beşinci bir adamın görevi vardır; O da sokağın başında durur ve birinin geldiğini görürse ıslık çalar veya ona benzer bir yöntemle uyarır. Sonra bembeyaz giyinmiş altıncı bir adam lazım ki kimse ondan şüphelenmesin. Çünkü bizler yarı çıplak ve kirli oluruz. Birisi bizi görür görmez hırsız olduğumuzdan şüphelenir.

Halbuki o adam öyle elbiseler giyinir ki kimse ondan şüphe duymaz. Biz nakit paraları ve mücevherleri ona veririz. O, çok sakın bir şekilde malları alıp götürür ve altın işlemecisi olan yedinci bir adama verir. Altın, gümüş, mücevher vesaireyi eritip yeni bir şekil verir ve sonra da satar. En sonunda biz hepimiz aramızda bunu bölüşürüz.

1.Halifetü'l Mesih hazretleri şöyle devam ediyor: Ben ona dedim ki, sizin onca çabanızdan sonra o altın işleyici kişi sizin altınlarınızı yerse ne yaparsınız? Bunun üzerine hırsızın ağzından gayri ihtiyari olarak şu kelimeler çıktı: "O, başkasının malını yiyecek kadar haram düşkünü olabilir mi?" Ben, tamam bak sen anladın. Belli ki başkasının malını yemek haramdır ve sizin vicdanınız da bunu kabul ediyor. Fakat hırsızlık alışkanlığı sizin vicdanınızı öyle köreltmış ki siz bu işi bile helal saymaya başlamışsınız.

Bir insan uzun süre bir işi yaparsa yavaş yavaş o iş ona güzel görünmeye başlar. Allah-u Teala'nın bir yandan böyle bir kanunu varken, diğer taraftan Allah'ın şu kanunu da vardır ki hiçbir kötü işin neticesi iyi çıkamaz. Nitekim buyurur ki, onlar yaptıkları kötü işlerden lezzet alıyor olmalarına rağmen; yaptıklarını iyi zannediyor olmalarına rağmen yine de o işlerin kötü sonuçlarından kendilerini koruyamazlar. Aksine onlar o kötü işler yüzünden bu dünyada da rüsva olacaklar; Ahirette de zarara uğrayacaklar.

*(Tefsir-i Kebir, Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed,
Cilt 10, Sayfa 41-42, Yeni Baskı)*

HUZUR'UN KONUŞMALARINDAN — BİR DEMET —

İyi alışkanlıklar
rüzgâr gibi gelip
geçmemeli,
aksine hayatımızın
kalıcı özellikleri
olmalı.

Hiz. Mirza Masrur Ahmad ^{ABA}
V. HALİFETÜ'L MESİH

28 Eylül 2024 Cumartesi günü yerel saat ile 16:17'de Emir'ül Müminin, V. Halifetü'l Mesih Hazretleri – Allah kendisinin yardımcısı olsun – 2024 yılı İngiltere Lacna İmaillah ve Nasirat'ül Ahmediye İctiması kapanış oturumu için sahneye teşrif etti.

“

“HEDEFİNİZ, YALNIZCA ALLAH’IN RIZASINI KAZANMAK ÜZERE TAKVADA VE İYİLİKTE İLERLEMELİDİR.”

”

Teşehhüd, teavvuz ve Fatiha suresini okuduktan sonra Huzur^{ABA} buyurdu ki. Allah’ın lütfuyla hem İngiltere Lacna İmaillah, hem de canlı yayımla katılan Bangladeş Lacna İmaillah içtimalarını yapmaktadır.

Cemaat bünyesinde mensuplarının manevi, ahlaki ve bedensel gelişimleri için ictima gibi etkinlikler düzenlenir. Ne yazık ki bugün, yeryüzünde insanların, yaşam amacı olarak doymak bilmeyen bir arzu olan materyalizmin peşinden koştukları bir dönemdir. Müslüman Ahmediler olarak görevimiz, sadece kendimizi bu dünyevi yarıştan korumak değil, aynı zamanda gelecek nesillere Allah ile bir bağ kurmaları için ilham olmaktır. Etrafımızdakileri İslam’ın öğretilerinin nuru ile aydınlatmak gibi bir vazifemiz vardır. Öyle ki, bu her Ahmedi erkek ve kadının omuzlarına yüklenmiş muazzam bir sorumluluktur. İster kişisel ister toplumsal düzeyde olsun, tüm anlaşmazlıkların nedeni insanların Rablerini unutmuş olmalarıdır ve bu mesafe giderek artmaktadır.

Para ve servet artık onların ilahları haline gelmiştir. Dünya düşkünü insanlar, uzun bir süredir kadınları akla hayale gelmeyecek şekillerde aşağılamaktadır.

Günümüzde istihbarat örgütlerinin kadınları yem olarak kullanıp, erkekleri ödün vermek suretiyle anlaşmaya zorladıkları tespit edilmiştir. Bu taktikler, sırları, gizli bilgileri elde etmek ve zorlama yoluyla gizli anlaşmalar yapmak için kullanılmaktadır. Dolayısıyla, kadın haklarını savunduğunu iddia eden ülkeler, ekonomik ve diğer çıkarlarını gerçekleştirmek için kadınları kullanarak onları aşağılamaktan çekinmemektedir. Ahmedi hanımlara düşen ise, en yüksek değer standartlarını gözeterek insan haklarını savunmaktır. Ahmedi hanımlar daima toplumlarına hizmet etmeye gayret ederken, aynı zamanda gelecek nesilleri korumak için de çalışmalıdır. Bu ise, ancak kişinin evinde başlayabilecek bir şeydir. Hanımlar hanelerinin dinamiklerini olumlu yönde değiştirebilecek güce sahip oldukları halde, bunun olumsuz sonuç vermesi de mümkündür. Dikkatli olmadıkları takdirde onlar, aile birliği içinde çatlaklara ve anlaşmazlıklara da neden olabilirler. Daha geniş şekli ile toplum içerisinde Ahmedi hanımlar, seslerini ve becerilerini kavga yerine, barış ve uyumu teşvik etmek üzere kullanmalıdırlar.

Bugünlerde yaygın olarak gördüğümüz hiçbir kısıtlama olmadan birbirine karışma durumu, günümüzde toplumun dokusunu çürütmüştür. Bu durum, kendi saflıklarıyla zararsız olduğunu düşündükleri halde, aslında zararlı olan ilişkiler kuran bazı Ahmedî erkek ve hanımlarımızı da etkilemiştir. Bu nedenle Ahmedî kadınlar ve kızlar, tesettür ve ağırbaşlılıklarından asla ödün vermemek üzere ya da bu kendilerinden sorulmasın diye, erkeklerle aralarında uygun sınırları daima korumalıdırlar. Allah'ın lütfü sayesinde çoğu Ahmedî kadın ve kız bu İslami ilkelerin değerini kavramışlardır. Onlar tesettürlerini korumanın ve Allah'a olan inanç ve bağlılıklarını tüm dünya meselelerinden üstün tutmanın değerini kabul etmekte ve gururla onaylamaktadırlar. Bununla birlikte, dünya ahlaksızlığa ve kötülüğe o kadar batmış durumdadır ki, kişinin kendini koruması için son derece dikkatli olması ve sürekli çaba göstermesi gerekmektedir.

Daima şuna dikkat edin ki, Allah'ın lütuf ve rızasını elde etmek bir müminin temel gayesidir. Bu nedenle her Ahmedî erkek ve kadın, her ne pahasına olursa olsun iffetlerini korumak için çaba göstermelidir. Hedefiniz, yalnızca Allah'ın rızasını kazanmak üzere takvada ve iyilikte ilerlemek olmalıdır. Dahası, iyi alışkanlıklar ve nitelikler rüzgâr gibi gelip geçici olmamalı, aksine benimsediğimiz her erdem, bu ister Allah'a kulluğun gereklerini yerine getirmekle, isterse de insanlığa hizmet etmekle bağlantılı olsun, hayatımızın kalıcı bir özelliği haline gelmelidir. Eğer yüce isteklerimiz varsa, o takdirde manevî başarının merdivenine tırmanmaya devam edeceğiz. Lacna bunun için gayret etmelidir. Dini bilgi ve anlayışınızı artırmaya çalışın ve çocuklarınızın en iyi ahlakları öğrenmeleri, keza dinleri için samimi bir sevgi geliştirmelerini sağlamak üzere daima onların ahlaki terbiyesine ve

geleceğine odaklanın.

Her Lacna mensubunun yüreği, insanlığın Yüce Allah'tan nasıl da hızla uzaklaştığını görerek huzursuz olmalı ve derin bir üzüntüyle dolmalıdır. Aslında bu durum her Ahmedî için umutsuz bir üzüntü kaynağı olmalıdır ve biz bu ahlaki ve manevî çöküşü durdurmak üzere mücadele etmeliyiz.

“Bu nedenle, gerçek kurtuluşun yalnızca Yüce Allah'a kulluk ve bağlılıkta yattığı konusunda başkalarını bilgilendirmeyi ve onları ikna etmeyi dini göreviniz olarak kabul ediniz.

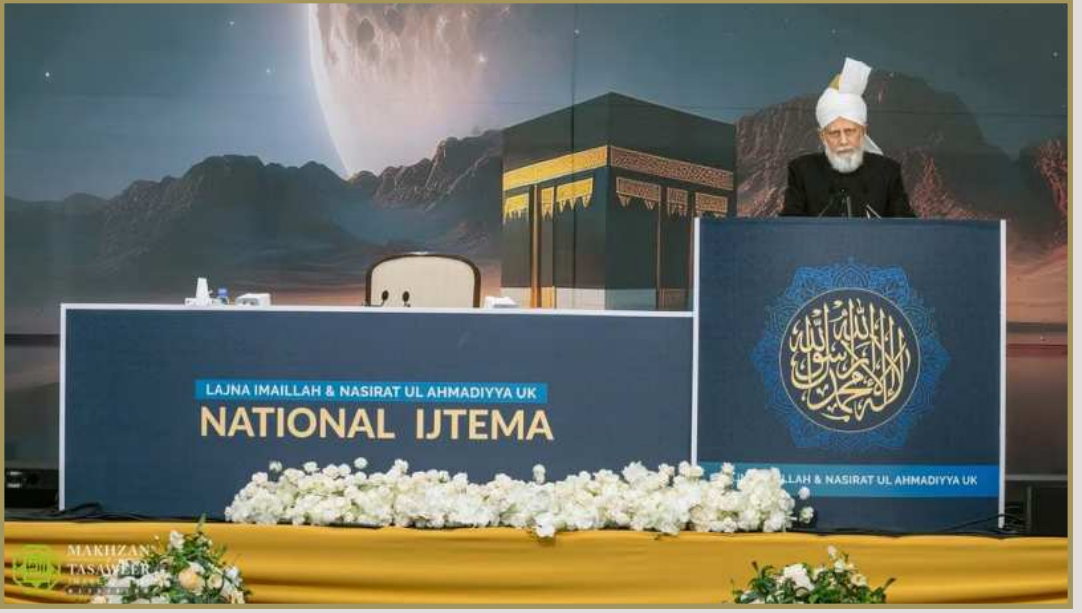
Peygamberler tam da bu amaçla dünyanın her yerine gönderilmiş ve sonuç olarak Hazreti Muhammed'e^{SAV} İslam'ın evrensel öğretileri vahyedilmiştir. Lütfü sonucu Allah, Vadedilen Mesih'i^{AS} insanlığa yol gösterici bir ışık olarak göndermiştir. Ne mutlu bize ki, ona biat ettik ve bununla dinimizi dünyevi her şeyin üzerinde tutacağımıza dair söz verdik

Bu, bize yüksek manevî ve ahlaki standartlar aşılmalıdır. Ahmedî kadınlar ve kızlar şunu asla unutmamalıdırlar ki,, onlar Allah'ın ve insanların haklarını yerine getirmek üzere takva ile davranacaklarına dair söz vermişlerdir.

Düşünmeyiniz ki, birkaç dakika önce verdiğiniz Lacna andı, yalnızca bir formalite ya da ritüeldir. Aksine hatırlayınız ki, Yüce Allah, inananların verdikleri sözlerden sorumlu tutulacaklarını bildirmiştir. Sadece Allah'ın lütuf ve ihsanı sayesinde hepiniz, hiçbir zorluk ve yorgunluğa aldırmadan, Yüce Allah ve Resulü'nün^{SAV} sözlerini dinlemek üzere, ülkenin her yerinden bu ictimaya katılmak için seyahat ettiniz. MaşAllah! Bu, dininizi tüm dünyevi işlerden üstün tutma sözünüzü yerine getirme arzunuzun bir delilidir. Buna rağmen, dünyevi arzular her an insana galip gelebilir ve onun dini yükümlülüklerini ihmal etmesine neden olabilir. Dolayısıyla

gayenizin ne olduğunu asla unutmayınız. Eğer bugün dünyada, Allah rızası uğruna dünyevi uğraşlardan isteyerek ve sevinçle uzaklaşan, keza hep birlikte manevi gelişim ve ahlaki mükemmellik peşinde koşmak üzere birleşen kadınlar varsa, bu kadınlar şüphesiz Ahmedi kadınlar olmalıdır. Ve Allah'ın lütfuyla, dünyanın her yerindeki birçok Ahmedi hanıma dindarlık, dürüstlük ve iyilik aşılanmıştır. Onlar kötülükten ve yanlış yapmaktan kaçınırlar. İmanlarında sağlamdırlar ve dini bilgiye de sahiptirler. Onlar Cemaate bağlılıkla hizmet ederler. Bununla birlikte Şeytan, daima gölgelerde gizlenmiş, saldırmaya hazır beklemektedir. O, ayrılık tohumları ekmek ve insanları hakikat ve ahlak yolundan saptırmak üzere, her zayıflık anından faydalanmaya çalışır.” Allah, Kur'an-ı Kerim'de mümin bir kadının belli başlı özelliklerini ortaya koymuştur. Onlar Allah'a tamamen itaat ederler ve şirkin her türlüşünü de reddederler. Esasen şirkten kaçınmak inancımızın temelidir, ancak kimi zaman kişi farkında olmadan bundan suçlu hale gelebilir. Bu yüzden, kendimizi korumak üzere şirke karşı daima uyanık olmalıyız. Bunun için Allah'a ibadet etmek gereklidir, keza O'nun çeşitli sıfatlarını akılda tutmak da. Huzur^{ABA} buyurdu ki, birkaç hafta önce bir Cuma hutbesinde de belirtildiği gibi, bütün Ahmediler salavat-ı şerif ve istiğfar ile olabildiğince meşgul olmalıdır. Bu doğal olarak onları, Allah'a ibadete odaklanmaya teşvik edecektir. Bu, çocuklarının takip etmesi için de bir örnek olacaktır. Huzur^{ABA} defalarca buyurdu ki, çocuklarının ahlaki ve manevi gelişimi kadınların en büyük sorumluluğudur. Bu nedenle, her Ahmedi anne, çocuklarına Allah ile kopmaz bir bağ kurmanın ebedi değerini aşılamayacağı birincil görevi olarak görmelidir, öyle ki onlar, geleceğin takva meşaleleri taşıyanları olarak yetişebilsinler. Bir

taftan onların seküler eğitim almalarını sağlarken, dini bilgilerinin de arttığından emin olmalıdırlar. Bu, yeryüzünde dindar bir toplumun oluşmasına yol açacaktır. Huzur^{ABA}, tüm Ahmedi kadınların Halifetü'l Mesih tarafından alınan her türlü maruf karara uyacaklarına dair söz verdiklerini beyan etti. Bu, Allah ve Peygamberleri^{SAV} tarafından verilen herhangi bir talimatı takip etmeleri gerektiği anlamına gelmektedir. Bu, kadınların Vadedilen Mesih'in^{AS} bütün öğretilerini de takip etmelerini gerektirir. Keza onların Halifetü'l Mesih^{ABA} tarafından verilen talimatları takip etmelerini de lazım kılar. Kur'an buyurmaktadır ki: size verilen emanetlerin hakkını verin, içinizde bir fedakârlık ruhu oluşturun. O size doğruyu söylemenizi de beyan eder. İnsanlar bilerek ya da bilmeyerek, kimi zaman yarı doğru ya da yanıltıcı bir şekilde konuşurlar. Bu yanlıştır ve günahdır. Hiç kimse asla başkalarını aldatacak şekilde konuşmamalıdır. Bu nedenle, eğer Lajna terbiyat bölümü Lacna ve Nasirat'ı doğruluğun muazzam değeri konusunda teşvik etmek üzere çok güçlü bir çaba gösterirse, o zaman derin bir manevi ve ahlaki dönüşümü tetiklemesi mümkün olacaktır. Aslında inanıyorum ki, eğer bütün Lacna üyeleri doğru konuşma ve dürüst davranma alışkanlığını geliştirecek olurlarsa, kişisel ya da kolektif olarak var olan zayıflıkların ve eksikliklerin yarısından fazlası ortadan kalkacaktır. Huzur^{ABA}, Kur'an-ı Kerim'in insanlar arasında kin ve düşmanlığı körüklememeyi ve asla gıybet etmemeyi de öğütlediğini beyan etti. Bazı Ahmediler, İslam'da büyük bir günah olan bu kötü alışkanlığa yenik düşmektedir. Ayrıca Kur'an, başkalarına acı verdiği ve toplumun huzurunu bozduğu için insanlarla alay etmeyi ve dalga geçmeyi de yasaklamıştır. Başkalarının duygularına önem vermeliyiz. Kıskançlık, insanları bir ateş gibi yaktığı için, bu da yasaklanan diğer bir kötülüktür.

Daima hatırlayınız ki, görevimiz dünya için bir barış ve güvenlik vesilesi olacak, sevgi ve şefkatle dolu, pak ve dindar bir toplum yaratmaktır. Daha önce de söylediğim gibi, her şey kişinin evinden başlar. Dolayısıyla, ev yaşamlarınızın saf ve sevgi dolu olmasını sağlamalısınız. Daha sonra, kasabalarınızın, şehirlerinizin, ülkelerinizin ve daha geniş anlamda dünyanın barış, sevgi ve uyumla dolu olmasını sağlamaya çalışın. Keza şunu daima Yüce Allah'ın büyük bir lütfu olarak kabul edin. Sizler, Yüce Allah'ın vadinin yerine gelmesiyle Ahmediye Hilafeti'nin gölgesi altında tek bir elde birleşen o talihli insanlardansınız.

Lacna ve Nasirat'ın maruf kararlara uyma konusunda verdikleri söz, Halifetü'l Mesihî sadakat bağını korumak ve onun talimatlarını münafıklık etmeden dinleyip itaat etmek yoluyla daima hatırlanmalıdır. Böyle bir bağlılık, gelecek nesillerin olumlu etkisini de sağlamlaştıracaktır. Şuna hiç şüpheniz olmasın ki, Allah'ın nimetleri bir insanın üzerine indiğinde, bu göklerden bolca yağıp, en kuru ve çorak toprakları bile

canlandırarak yemyeşil canlı bir dokuya dönüştüren o saf yağmur gibidir.

Konuşmasının sonuna doğru Huzur^{ABA} şöyle duada bulundu:

“Yüce Allah her birimize kendimizi ıslah etmeyi ve hayatlarımızı İslam'ın gerçek öğretilerine göre yaşamayı nasip eylesin. Tüm Ahmedi kadınlar ve kızlar, çocukları ve toplumun geri kalanı üzerinde yürüsün diye, Yüce Allah'ın lütuf ve merhametine giden yolu aydınlatınsınlar. Keza dua ediyorum ki, tüm Ahmedi kadınlar ve kızlar Lacna İmaillah'ın gerçek hedeflerine uygun olarak yaşasınlar ve hayatlarını Yüce Allah'ın sadık ve vefalı kulları olarak geçirsinsinler. Yüce Allah hepinize bunu yapabilmeyi nasip etsin. *İnşallah*”

Bundan sonra Huzur^{ABA} tüm katılımcılara dua (sessiz dua) ettirdi. Duanın ardından Huzur^{ABA}, Lacna İmaillah ve Nasirat'ın teranelerini (makam ile okunan şiirleri) sevgiyle dinledi.

SAHABELER GANİMET İÇİN Mİ SAVAŞTI?

Yazar: Sadik Ahmed

İslam muhalifleri, bu mübarek dine saldırmak için ellerinden geleni ardlarına koymadılar. İlimdeki gelişmeler ve Orta Çağ'da başlayan aydınlanma süreci, müsteşrik olarak bildiğimiz Batılı sözde doğu bilimcilerinin de ortaya çıkmasına ve İslam dinine yoğun bir ilgi göstermelerine neden oldu.

Ancak, yaptıkları araştırmalardan anlaşılan bir gerçek var: Onların amaçları, bilimsel araştırmalar öne sürmekten ziyade İslam dinini kötülemek ve ayıplamaktı. Ne yazık ki, belli bir noktaya kadar da bunu başardılar.

Başvurdukları yöntemlerden biri, tarihi olayları inceleyip Peygamber Efendimiz ve sahabeleri hakkında, şanlarını zedeleyecek şekilde yorumlayarak sunmaktır. Eline ne malzeme gelirse, hangi ayet ya da rivayet olursa olsun, yeter ki İslam dinine zarar verebilsin!

Bu minvalde, Kur'an-ı Kerim'in ayetleri de malzeme olarak kullanılmıştır; maalesef Müslüman müfessirler de onlardan etkilenmedi diyemeyiz.

Sahabelere yöneltilen bir suçlama şudur: Ekonomik durumlarını düzeltmek için Hz. Resulullah'ın^{SAV} etrafında toplanmışlar. Müslümanların yaptığı savaşların gayesi de insanları yağmalayıp mallarını ele geçirmekmiş. İşte ganimet elde etmek amacıyla sahabeler savaşa gidiyorlarmış.

Bu görüşü desteklemek için ileri sürülen ayetlerden biri de Ali İmran Suresi, 153. ayetidir:

“Andolsun, Allah, izniyle, onları (müşrikleri) kırıp geçirdiğiniz sırada size olan vaadini gerçekleştirdi. Nihayet sevdiğiniz şeyi (zaferi) size gösterdikten sonra, zaaf gösterdiniz. (Peygamber’in verdiği) emir konusunda tartıştınız ve emre karşı geldiniz. İçinizden dünyayı isteyenler de vardı, ahireti isteyenler de. Sonra sizi denemek için onlardan yüzünüzü çevirdi. (Kaçıp hezimete uğradınız. Buna rağmen) sizi bağışladı. Allah, mü'minlere karşı çok lütüfkârdır.”

(Diyanet Meali)

Bu ayette Uhud Savaşı'ndan bahsedilmektedir. Hazret Peygamber Efendimiz^{SAV}, Hz. Abdullah bin Cübeyr'in komutasında 50 okçu sahabeyi bir dağ geçidine tayin etmiş ve hangi şart altında olursa olsun o dağ geçidini terk etmemelerini sıkı bir şekilde tembih etmiştir. Müslümanlar, Mekkelilere karşı zafer kazanmak üzereyken, dağ geçidinde tayin edilen birlik, kafirleri savaş meydanından kaçarken görünce dağ geçidini terk edip meydana indiler. Böylece kafirler yeniden güçlerini toplayarak boş bırakılan dağ geçidinden geçip tekrar saldırıya geçtiler ve

bu, Müslümanlar için büyük kayıplara yol açtı.

Ali İmran Suresi, 153. ayetinde geçen

مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمَنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ

ifadesi genelde “İçinizde dünyayı isteyenler de vardı, ahireti isteyenler de.” mealinde çevrilip şu kanaate varılıyor: Sahabelerin "dünya" istemesi, ganimet malından mahrum kalmamak düşüncesiyle Hz. Peygamber'in emrine karşı gelerek savaş meydanına doğru koşmalarıdır. Daha ileride açıklayacağımız gibi böyle bir yorum yüzeysel bir okumadan kaynaklanıyor ve düşmanın ekmeğine yağ sürmek demektir. Yukarıda bahsedilen ayetin ne anlama geldiğini açıklamadan önce, sahabelerin ne denli fedakârlık yaptığını ve İslam uğruna ne kadar büyük bir ihlas ve vefa ile canlarını ortaya koyduklarını birkaç tarihi olay ışığında sunmak istiyorum. Bu konuda İslam tarihi son derece zengindir. İncelediğimiz ayet Uhud Savaşı ile ilgili olduğu için burada, Uhud Savaşı'nda gerçekleşen bazı olaylarla yetinmek istiyorum.

أَنَّسُ بْنُ النَّضْرِ

Hz. Enes bin Nadr^{RA}

Meşhur hadis râvisi Enes bin Malik'in amcası Hz. Enes bin Nadr^{RA} Uhud savaşında şehit oldu. Mekkeli kafirler tekrar dağ geçidinden saldırınca Müslümanlar şaşırıp kaldılar ve şiddetli bir çatışma başladı. Bu çatışmada birçok sahabe şehit düştü. Çatışma o kadar şiddetliydi ki, Hz. Resulullah^{SAV} da yaralandı ve bir süre şehit olduğu haberi yayıldı. Bunu duyan bazı sahabeler silahlarını atarak meydanın bir tarafına çekildiler.

Hız. Ömer^{RA} de aralarındaydı. Hız. Enes bin Nadr, onları böyle görünce “Siz burada ne yapıyorsunuz?” diye sordu. Onlar, “Hız. Resulullah^{SAV} şehit oldu, artık savaşmakla ne elde edeceğiz ki?” deyince Hız. Enes bin Nadr şöyle dedi:

“O halde bu an, tam da savaşmanın vaktidir. Ta ki Hız. Resulullah’a nasip olan ölüm bize de nasip olsun. Peygamber Efendimizden sonra hayatın ne tadı olur ki?”

Sonra karşısına Saad bin Muaz^{RA} gelince ona şöyle dedi: “Ey Saad! Bana dağdan cennetin müjdesi geliyor.” Bunu söyledikten sonra Enes bin Nadr^{RA} düşman saflarına daldı ve savaşarak şehit oldu.

Savaştan sonra Hız. Resulullah’ın^{SAV} buyruğu üzerine Hız. Enes bin Nadr^{RA} aranmaya başlandı. Onun bedeninde seksenden fazla yara vardı ve hiç kimse onun bedeninin kime ait olduğunu tanıyamadı. Nihayet kız kardeşi, onu parmağından tanıdı.

Sonra Hız. Resulullah^{SAV}, hicretten önce **onu ilk mübelliğ olarak Medine’ye gönderdi.** Uhud Savaşı’nda büyük bir mertlik göstererek en tehlikeli anlarda bile Hız. Peygamber’in^{SAV} yanından hiç ayrılmadı. Kendisi Müslümanların sancaktarıydı. Çatışmada bir kafirin kılıç darbesiyle her iki eli art arda kesilince, o sancağı kollarıyla göğsüne bastırarak dik tutmaya çalıştı. Nihayet bu savaşta Hız. Mus’ab bin Umeyr de şehit oldu.

Hız. Habbab şöyle rivayet eder: Mus’ab, Uhud günü şehid olmuştu da kendisini saracak bir kefen dahi bulamamıştık. Yalnız şehidin bir kaftanını bulmuş ve bu aziz şehidi ona sarmaya çalışmıştık. Ancak başını örterken ayakları açılıyor, ayaklarını örttüğümüz zaman da başı açığa çıkıyordu. Bu yoksulluk karşısında, Peygamber^{SAV} bize şehidin başını örtmemizi ve ayaklarının üstüne de izhîr denilen kokulu ottan koymamızı emretti”.

Hız. Mus’ab bin Umeyr^{RA}

Hız. Mus’ab bin Umeyr^{RA}, Mekke’de zengin bir ailede dünyaya gelmişti. Hız. Resulullah^{SAV} İslam’ın tebliğine başladığında, Hız. Mus’ab bin Umeyr Mekke’nin en zengin ve en yakışıklı gençlerinden biriydi. Ancak Müslüman olduktan sonra her şeyden vazgeçti. Annesi ve babası ona karşı çıktılar; İslam’ı kabul ettiği için onu hapsedtiler ve çeşitli baskılar uyguladılar. Fakat bu mert sahabe, her dünyevi nimeti yok sayarak iman nimetini sınıksız sarıldı. Ailesinden baskı görünce, ilk muhacirlerle birlikte Habeşistan’a hicret etti.

Hız. Sa’d bin Rebi’^{RA}

Uhud Savaşı’nda cansiperane bir şekilde İslam uğruna şehit düşenlerden biri de Hız. Sa’d bin Rebi’^{RA} idi. Kendisi Medine’de yaşayan Hazrec kabilesinin zenginlerinden biriydi.

Hız. Resulullah^{SAV} hicret ettiğinde Hız. Sa’d ile Hız. Abdurrahman bin Avf^{RA} arasında muvahat (kardeşlik bağı) kurdu. O zaman Hız. Sa’d^{RA}, Hız. Abdurrahman bin Avf’a şöyle dedi: “Ben Ensar arasında varlıklı birisiyim; malımı bölüp yarısını sana veriyorum. Aynı şekilde benim iki hanımım var; hangisini

istersen onu boşayacağım. İddet süresi geçtikten sonra sen onunla evlen." Ancak Abdurrahman bin Avf, bu teklifi kabul edemeyeceğini bildirdi ve ticaret yapmak için kendisine çarşının yolunu göstermesini istedi.

Uhud Savaşı'ndan sonra şehitlerin naaşları aranmaya başlandığında, Peygamber Efendimizin emri üzerine Ensardan Hz. Ubey bin Ka'b, Hz. Saad bin Rebî'nin durumuna bakmak için savaş meydanına gitti. Her tarafa bakıp seslendikten sonra Ubey bin Ka'b^{RA} yüksek sesle dedi ki: "Saad bin Rebî' nerede? Resulullah^{SAV} beni onun için gönderdi." Bunu duyunca Hz. Saad'ın ölü gibi olan bedeni birden elektrik çarpmış gibi oldu. O, üst üste yatan naaşların arasında ölü gibi duruyordu. İrkilerek ama kısık bir sesle, "Kimdir o? Ben buradayım," dedi. Ubey bin Ka'b, kendisini Hz. Resulullah'ın^{SAV} gönderdiğini ve Saad'ın durumunu öğrenmek istediğini söylediğinde, Hz. Saad^{RA} Peygamber Efendimize^{SAV} selam gönderdi ve dua etti. Sonra Müslümanlara selam verdikten sonra şöyle dedi: "Kavmime söyle, eğer siz nefes alabilir durumda olduğunuz halde Hz. Resulullah'a herhangi bir sıkıntı dokunursa, o zaman sizin Allah'ın huzurunda hiçbir mazeretiniz olmayacak." Bunu söyledikten sonra Hz. Saad^{RA} can verdi.

Yukarıda örnek olarak üç sahabeden kısaca bahsettik. Buna benzer yüzlerce olaya İslam tarihinde rastlamak mümkündür. Durum böyleyken, "Sahabeler dünyevi arzuları için savaşa giderlerdi!" demek ne kadar haksızlıktır. Hz. Resulullah'tan^{SAV} ayrılma fikrini bir an bile kabul etmeyip kendini savaş meydanına atan Hz. Enes bin Nadr^{RA} hakkında "**Ganimet malı için savaşa katılırdı**" demek insaf mıdır?

Hz. Mus'ab gibi Mekke'nin en zenginleri hakkında "**O mal sevgisinden dolayı İslam'ı kabul etti**" diye iddia etme cesaretini gösterebilen var mı?

Son nefesini verirken bile kavmine Hz. Resulullah'ı korumalarını vasiyet eden Hz. Saad bin Rebî^{RA} hakkında "**Mal sevgisinden savaşa katılırdı**" demek zulmün ta kendisi değil midir?

Velhasıl, Kur'an-ı Kerim'i anlamak için sadece yüzeysel okumalar yeterli değildir. Allah'ın kelamının azametini, Peygamber Efendimizin^{SAV} makamını ve sahabelerin şanını göz ardı ederek doğru manalara erişmek mümkün değildir.

Peki gelelim Ali İmran Suresi, 153. ayetinin açılımına.

مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ

İfadesi ne anlama geliyor? 5. Halifetül Mesih^{ABA} 22.12.2023 Cuma Hutbesinde bunu etraflıca açıkladı. İlgili kısımlar özetle verilmektedir:

“(Uhud savaşında) Müşriklerin sancaktarları birbiri ardına ölünce onlar sırtını dönüp kaçmaya başladılar. Müslümanlar kafirlerin kaçmakta olduğunu görünce peşlerine düştüler ve ganimet mallarını toplamaya daldılar. Hz. Resulullah’ın geçide tayin ettiği ve hiçbir şekilde yerlerinden ayrılmamalarını emrettiği o okçu birliği, söylenildiğine göre işte tam o zaman, ganimet malı toplamak için yerlerinden ayrıldılar. Hz. Resulullah^{SAV} tarafından görevlendirilen komutan Abdullah bin Cübeyr, onları böyle yapmaktan men etti ama durduramadı. Hz. Abdullah bin Cübeyr ile birlikte on kişiden az sahabe yerlerinden ayrılmadı.

Çoğu tarihçi ve tarih hadis kitapları şöyle yazdılar: O sahabeler, geçidi bırakıp gitmişlerdi, onlar ganimet mallarını toplamak konusunda acele ettiler. Aynı şekilde Âl-i İmran suresinin 153. Ayetinin tefsirinde müfessirler dediler ki ganimet malı elde etmek için sahabeler çabucak gitmek istiyorlardı. Fakat Ashab-ı Kiram’ın, dünyevi arzular için geçidi terk ettiklerini kalbimiz kabul etmiyor. Sahabelerin ganimet peşinde olduklarını söylemek ya da düşünmek bile sahabelerin şanına aykırıdır; Çünkü onlar çoluk çocuğunu, malını mülkünü hatta kendi canını bile Hz. Resulullah^{SAV} için feda etmiş kimselerdi. Galibiyet durumunda doğal olarak ganimet de elde ediliyor ama sahabelerin asıl isteği ve amacı asla ganimet malı olamaz.

Her neyse, geçitteki sahabeler, kafirlere galip geldiğini ve artık Müslümanların kafirleri kovaladığını görünce onlar da savaş galibiyeti mutluluğuna ortak olmak için kendilerini tutamaz oldular. Belki de onlar, ‘kardeşlerimiz doğrudan cihada katılırken biz ise burada geçitte bekliyoruz, hiç değilse savaşın son anlarında fiilen cihada katılalım ve galibiyeti kutlayalım’ diye geçidi bırakıp savaş meydanına indiler.

Hz. Muslih Mevud^{RA} Âl-i İmran Suresinin 153. Ayetinin tefsirinde şöyle der:

Asıl gerçek şudur ki geçide tayin edilmiş sahabeler de, biz de bu Uhud savaşına katılalım arzusunda idiler. Bu da bir nevi dünyevi istek idi, çünkü onlar savaşa doğrudan katılmadıklarını zannediyorlardı. Halbuki onlara verilen emir Hz. Resulullah’a itaat etmektir. Allah-u Teala şöyle buyurur: Sizin başınızdaki yetkili ve onun yanında kalanlar ahireti istiyorlardı. Onların göz önünde tuttukları sonları ve netice idi, onlar biliyorlardı ki bu (geçidi terk etmenin) neticesi iyi olmayacak. Bunun tersine sizin bakışınız yere yönelmişti. Bu mana, sahabelerin şanına uygundur, çünkü onların şanı yaptıkları işler ve fedakarlıklardan belli olmaktadır.

4. Halifetü’l Mesih^{RH} şöyle der: “*Burada dünya ifadesinden yağma ve ganimet anlayan kimselerin anladığı doğru değil. Onlar, o anki galibiyete bakışlarını çevirmişti ve dünyadan kastedilen, ilkönce belirmiş olan o durum (yani galibiyet) idi ve işte onların bakışları buna çevrilmişti. Halbuki Abdullah bin Cübeyr’in bakışı ise ahiret üzerindedir, yani o, Hz. Resulullah’a itaat etmekte en büyük başarı olduğunu görüyordu.*”

(Cuma Hutbesi 22.12.2023 özetinden alıntı)

TEFSİRDEN BİR SAYFA

BAKARA SURESİ

Sizlere, merhum Malik Ghulam Farid'in editörlüğünde ve II. Halifetü'l Mesih, Hazret Mirza Beşiruddin Mahmud Ahmed'in rehberliğinde hazırlanmış olan "*The Holy Qur'ān – Arabic Text with English Translation and Short Commentary*" adlı eserin, Bakara Suresi üzerine tefsir serisini sunuyoruz. İlk kez yayınlandıktan sonra 2012'de yeniden basılan bu eser, Mirza Beşiruddin Mahmud Ahmed Hazretler'in Kur'an tefsirine dair derinlemesine yorumlarını içermektedir. Bakara Suresi'nin detaylı tefsirine bu serinin gelecek bölümlerinde devam edilecektir.

Surenin İsmi, İniş Tarihi Ve Önceki

Sure İle İlişkisi:

Kur'an'ın en uzun suresi olan bu sure, Hicret'ten sonraki ilk dört yıl içinde Medine'de nazil olmuştur ve Bakara suresi olarak bilinir. Bu isim bizzat Peygamber Efendimiz tarafından kullanılmıştır. Sure ismi, Yahudi toplumun yaşamındaki önemli bir olaydan kısaca bahseden 68-72 ayetlerden alınmış gibi görünmektedir.

Yahudiler uzun bir süre Mısır'da, ineğe tapan Firavunların en zalim esareti altında köle olarak yaşıyorlardı. Genellikle teba ırklarda olduğu gibi, Mısırlıların birçok adetlerini ve alışkanlıklarını İsrailoğulları da benimsemişler, taklit etmişler. Sonuç olarak içlerinde ineğe tapacak kadar onu sevmeye başlamışlardı. Hz.Musa^{AS} onlara tapınma nesnelere sembolize eden belirli bir ineği kurban etmelerini söylediğinde, bu konuda büyük bir yaygara kopardılar. İşte 68-72 ayetler bu olaydan bahseder.

Bakara suresinin başka bir ismi parlak manasına gelen "zehra"dır. Sahih-i Müslim'e göre Bakara ve Al-i İmran surelerine "zehravan" veya "zehraveyn" da denilir. Zehravanın manası da iki parlak demektir. Peygamber Efendimiz'in şöyle dediği rivayet edilir: "Her şeyin bir zirvesi vardır ve Kur'an'ın zirvesi de Bakara'dır". (Tirmizi).

Fatiha suresinden hemen sonra Bakara suresinin konulmasının sebebine gelince; Fatiha'dan sonra okuyucunun ana kitaba devam edip onu inceleyecek ve inceleme esnasında aklına gelen soruların cevabını da Bakara suresinde bulacak olmasıdır.

Fatiha suresi genel olarak diğer tüm surelerle bağlantılı olsa da, onun Bakara suresiyle özel bir ilişkisi vardır. Bilindiği gibi Fatiha suresinde "Bizi doğru yola ilet" şeklinde bir dua öğretilmiştir. İşte Bakara suresi bu duanın kabul edildiğini anlatmaktadır. Çünkü Bakara suresi Hz. İbrahim'in bir duasından bahseder. O Rabbine şöyle dua etmişti: "Ey Rabbimiz,! Aralarından, onlara Senin ayetlerini okuyacak, Kitabı ve hikmeti öğretecek, onları tertemiz kılacak bir peygamber gönder. Şüphesiz her şeyden üstün ve Hikmet sahibi olan ancak Sensin."

(Bakara ayet 130)

Hz. İbrahim'in duasında "onlara Ayetlerini okusun" "Kitabı" ve "Hikmeti" öğretsin ve onları "arındırsın" gibi ifadeler, Fatiha'daki o büyük duaya uygun ve kapsamlı bir cevaptır.

Konu:

Bakara suresinin ilk başında "Bu mükemmel bir kitaptır, onda hiç şüphe yoktur" buyurulmuştur. Bundan dolayı bazı kimseler Kuranı Kerim'in Bakara suresiyle başladığını söylerler.

Aslında Fatiha, Kur'an'ın ayrılmaz bir parçasını oluşturmakla birlikte, onun minyatürü olup bağımsız ve kendine özgü bir konuma sahiptir (15:88). Bu uzun surenin konusu 130. ayette özetlenmiştir. Bu ayet, Hz.İbrahim'in, Mekkeliler arasından; birincisi onlara Allah'ın ayetlerini okuyacak; ikincisi dünyaya mükemmel şeriat yasalarını içeren bir Kutsal Kitap verecek; üçüncüsü bu yasaların altında yatan hikmeti açıklayacak; dördüncüsü ise yaşamlarında tam bir manevi dönüşüm sağlayarak onları tüm dünyaya liderlik etmeye uygun, büyük, güçlü bir ümmet haline getirecek ilkeleri ve davranış kurallarını öğretecek bir Peygamber göndermesi için Allah'a yalvardığı bir duayı içerir.

Hz.İbrahim'in uğruna dua ettiği dört büyük amaç, Bakara suresinde onun duadaki sırasına göre incelenmiştir. Surenin ilk 168 ayeti “Ayetler öğretecek” kısmını beyan etmektedir. Daha sonra 169. ayetten 243. ayete kadar “Kitap” ve “Hikmet”ten bahsetmektedir. En son olarak ‘toplumsal ilerleme araçları 244 -287. ayete kadar ele alınmıştır. “Ayetlerin okunması” ifadesine gelince; bundan kasıt Peygamber Efendimiz'in doğruluğuna dair delillerdir. ‘Kitap ve Hikmet’in öğretilmesi’ konusu ise; surede ortaya konan şeriat kanunlarına ve bunların altında yatan hikmetlerinin açıklanmasıdır. Son olarak İbrahim'in duasında bahsedilen manevi değişim konusuna açıklık getirilerek bir

ümmetin uyanışına yol açan ilkelere atıfta bulunmaktadır.

Bu surenin 40 bölümü ve 287 ayeti vardır. Sure “Allah”, “Vahiy” ve “Ahiret” gibi üç temel inanç ile birlikte “Namaz” ve “Zekat” gibi iki pratik emirle başlar. Geri kalanı ise bu ilkelerin ve emirlerin ayrıntıları ve açıklamalarıdır.

Fatiha suresindeki “Hidayet Duası”na yanıt olarak Kur'an; daha önce vahyedilmiş olan Kutsal Kitaplarda bulunan tüm gerçekleri ve onların içermediği çok daha fazlasını ihtiva eden mükemmel bir yasa sunup aynı zamanda insanı manevi yüceliğin en yüksek zirvesine yönlendirir. Bu surenin ikinci bölümü, sözde imanı yani kalpte derin kökleri olmayan imanı kınamakta ve reddetmektedir.

Surenin üçüncü bölümüne gelince; bu bölüm Kuran'ın doğruluğunun kıstaslarını ve kriterlerini ortaya koyar. O bu konuyu anlatırken fiziksel evrende işleyen evrim sürecine dikkat çeker ve buna paralel olarak bu sürecin manevi alemde de geçerli olduğunu açıklar. Daha sonra bu manevi zincirin ilk halkası olan, Allah'ın kendi iradesini açıkladığı ilk insan Hz.Adem'den söz edilmektedir.

(Devamı gelecek sayıda)

Çeviren: Hiba Semir Paktürk

Vahiy, Akıl, Bilgi ve Hakikat HİNDUİZM

Mirza Tahir Ahmed, IV. Halifetü'l-Mesih Hazretleri^{RH}

Çeviren: Raşit Paktürk

Dinler arasında Hinduizm kendine özgü bir dindir. Vahiye dayalı dinlerde bulunan vahiy kavramını Hindu literatüründe bulmak zordur. Bunun sebebi ise Hinduizmde vahiy veya ilham kavramının kendine özgü olmasıdır. Bu kavram tamamen Vedalarla sınırlıdır. Onlara göre İlah veya Tanrı insanoğlunun hidayeti için insan şeklinde tezahür etmiştir.

Hıristiyanlıkta Hz. İsa^{AS} da Hz. Krişna'ya benzer bir şekilde anlatılır. Ancak bu benzerlik yüzeyseldir.

Hıristiyan inancına göre, İsa Tanrının oğlu olarak tezahür etmesine rağmen, kainatın yetkisi Babanın elindedir. İsa'nın insan şeklindeki tecellisi ise aslında Baba'nın sıfatlarının tezahürüdür. Hıristiyanlıkta Kutsal Ruh adı altında üçüncü birisi de bulunmaktadır. O Baba ve Oğul her ikisinden ayrı olup kendi zatında teslisin (üçlünün) ayrılmaz bir parçasıdır.

Bunun tersine Krişna'nın suretinde Brahmanın tezahürü konusunda Hinduizmde bir açıklık bulunmamaktadır. Mesela, Brahma'nın avatari Krişna yeryüzündeyken, acaba kainatı arşından Brahma mı yoksa bir Tanrı olarak insan şeklindeki Krişna mı yönetiyor? Bu ve bunun gibi sorular Hinduizmde cevaplanmamıştır.

Mirza Tahir Ahmed Hazretleri, IV. Halifetü'l-Mesih^{RH}

Vahiye gelince; Hıristiyanlık da diğer geleneksel dinler gibi vahyin gökten indiğine inanır. Bunun tersine Hinduizm'de vahiy ve ilham tasavvuru diğer dinlerden farklıdır. Onlara göre insanlara örnek olmak için Tanrı bir peygambere muhtaç olmayıp kendisi insan şeklinde tezahür eder.

Kendilerine Vedalar indirilen eski Rişilerin (ermiş bilgelerin) durumu Hinduizm'da farklıdır. Rişi, Hinduizmde kullanılan bir terimdir. Anlamı ise dünya ile bağını hepten

koparıp tamamen ilahi iradeye teslim olmuş, ermiş kimse demektir. Hindulara göre Veda ilahi öğretiyi içermektedir. Ancak bu öğretinin Rişiler üzerine vahiy olarak indirilip indirilmediğine dair ayrıntılı bilgi yoktur. “Rişilerin esinlendikleri şeylere gerçekten vahiy denebilir mi” şeklindeki soru belki de ebediyete kadar bir muamma olarak kalacaktır. Hinduizmin kelam ilminden bildiklerimiz ise tamamen onların akidelerine dayalıdır. Çeşitli bilginler değişik zamanlarda geldiklerini söylemesine rağmen, Rişilerin insanların en eskileri oldukları iddiasında hemfikirlerdir.

Büyük bir ihtimalle Hinduizmin bu şekli tahayyül (hayal) ürünüdür. Peygamberler gelip geçtikten sonra öğretilerinin zaman içinde tahrife uğraması bilinen bir şeydir. Bundan dolayı Hindulara gönderilen peygamberlerden sonraki nesillerin dinlerini değiştirmeleri şaşılacak bir şey değildir. “Vedalar tahrif edilmiştir” demek “içindeki her şeyin değiştirildiği” anlamına gelmez. İlahi sahifelerin bu duruma düşmesine Allah hiç bir zaman izin vermez. Özü mutlaka bir şekilde insan müdahilesinden ve tahrifinden korunur. Bu prensip ışığında bir dinin asıl kaynağının dikkatle incelenmesi daima faydalı olmuştur. Hinduizm de dikkatle incelendiğinde temel öğretisinin diğer ilahi dinlerden farklı olmadığı anlaşılmaktadır. Bilinen dinler tarihinden Hz. Krişna'nın da diğer peygamberler gibi bir

peygamber olduğu açıkça anlaşılabilir. Kaleydoskop dürbününde hafif bir bükülme neticesinde manzara dramatik bir şekilde değişir. Krişna ne tanrılık iddiasında bulundu ne de kendisinin ölümsüz olduğunu söyledi. Mahabharat ve Bagavad Gita gibi kitaplarda buna dair yetirince kanıt bulunmaktadır.

Hız. Krişna'nın güvenilir biyografisinden anlaşıldığı gibi, MÖ.1458 civarında Basudeba ve eşi Deboki'nin evinde sıradan bir bebek olarak dünyaya geldi. Anne babası ona Kinai (Kinhai) ismini verdi. Daha sonra ona Krişna denildi. Krişna aydınlatılmış veya nurlandırılmış demektir. Çocukluğu diğer çocuklar gibiydi. Tabi ki diğer peygamberler hakkında da anlatıldığı gibi onda da harikülade bir durum vardı. Onun davranışları ve yaşam şekli sıradan bir insan gibiydi. Diğer insanlar gibi onun da insani ihtiyaçları vardı. Bazı Hindu analistlere göre Krişna küçükken çocukça davranışlar sergiliyordu. Mesela, bir defasında evden bir iki kilo tereyağı çaldığı söylenir. Bize göre onun bu davranışı bir suç değildir. Çünkü merhametli çocuklar fakir arkadaşlarına yardım edebilmek için bu ve buna benzer davranışlarda bulunmayı caiz görürler. Böyle bir çocuk nefreti değil sevgiyi hak eder. Allah'ın diğer peygamberlerinde olduğu gibi Krişna'nın davranışları da beşer olması gereğidir. Zaman ilerleyip büyüdüğünde güçlü ve örnek bir lider olarak ortaya çıkıp, savaş meydanlarında tarihi zaferler kazanarak, destanlar

yazan orduların komutanlığını yaptı. Kendisi manevi alanda yüce bir örnek teşkil etti ve Hindistan'da benzeri zor görülen şanlı bir reformcu rolü üstlendi. İnsanları iyiliğe çağırdı ve kötülükten menetti. Ona göre Allah'ın dinini yok edip ateistliği yaymak isteyen şerli kimselerin ortadan kaldırılması gerekliydi.

Hindu sanatçılar tarafından onun fiziksel görüntüsünde bir tuhafılık görülmektedir. Onun portresi çizilirken lord Krişna'nın iki kolu yerine dört kolu ve kanatları da gösterilmektedir. Çoğu zaman o bir flüt çalarken tasvir edilmiştir. Ayrıca portrelerinde etrafında, rengarenk giyinmiş, bir kaç güzel bakire dolaşırken görülür. Bunlara "Gopi" denir. Gopi ise inekleri besleyen kadınlar için kullanılan bir terimdir. Onlara çoban da denir. Unutulmamalıdır ki, Krişna'ya verilen lakap Gopal'dır. Gopal ise inekler besleyen demektir. Kutsal Kitapta Yahudilere gelen peygamberler için "İsrail evinin koyunlarının çobanı" ifadesi bir terim olarak kullanılmıştır. Her iki ifadeyi bir arada okuduğumuzda aralarındaki benzerlik daha da netlik kazanır. Hindistan'da koyunlara göre inekler daha fazla bulunur. Bundan dolayı sıradan bir insanın ineğe benzetilerek, Krişna'ya Gopal (inekleri besleyen), havarilerine de Gopi denilmesindeki hikmet kolaylıkla anlaşılır.

TARİHTE BU GÜN

MÜSLÜMAN AHMEDİYE CEMAATI'NİN ZENGİN TARİHİNE BİR BAKIŞ

Çeviren: Muhammed Melikşah Kesici

25 Eylül 1976:

Londra'ya yaptığı seyahati sırasında III. Halifetü'l-Mesih Hazretleri^{RH} Londra'nın ilk camisi olan Fazl Camii'nde Ramazan Bayramı namazını kıldırdı.

25 Eylül 1983:

25 Eylül 1983'te IV. Halifetü'l-Mesih Hazretleri^{RH} Fiji'de Rıdvan Camii'nin temel taşı attı.

(Silsile-i Ahmediye, Cilt 4, s. 826)

25 Eylül 2016

23-25 Eylül 2016 tarihleri arasında İngiltere Meclis Hüddamül-Ahmediye, yıllık toplantılarını Hampshire'da düzenledi. İçtima'nın son gününde, Hazret Emirü'l-Mü'minîn, V. Halifetü'l-Mesih^{ABA} İçtima'ya teşrif ederek kapanış konuşmasıyla İçtima'nın resmi kapanışını yaptı.

26 Eylül 2013:

V. Halifetü'l-Mesih Hazretleri^{ABA} Singapur'daki Oriental Mandarin Otel'i'nde kendisi onuruna düzenlenen bir resepsiyonda açılış konuşması yaptı. Etkinliğe 100'den fazla Ahmedi olmayan seçkin konuk katıldı.

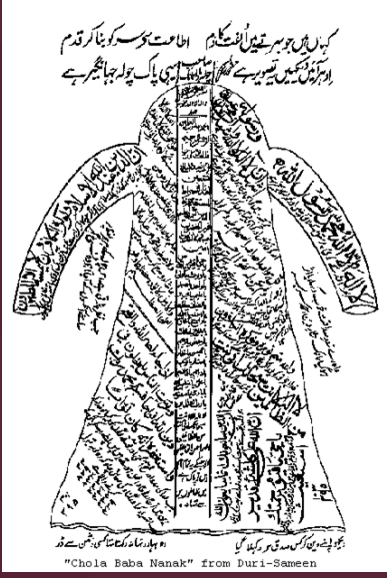
26 Eylül 2014:

V. Halifetü'l-Mesih Hazretleri^{ABA}, İrlanda'nın Galway şehrinde İrlanda'nın ilk Ahmediye Camii olan Meryem Camii'nin açılışını yaptı.

27 Eylül 1975:

III. Halifetü'l-Mesih Hazretleri^{RH} İsveç'in Goteborg şehrindeki Nasir Camii'nin temel taşı attı.

30 Eylül 1895:

Vadedilen Mesih ve İmam Mehdi^{AS} Dera Baba Nanak adında bir yere doğru bir yolculuğa çıkmıştır. Bu yolculuğun temel amacı, Hazret-i Baba Nanak'ın^{RH} meşhur cübbesini bizzat görmektir.

(Tarih-i Ahmediyya, Cilt 1, s. 532-533)

30 Eylül 1983:

IV. Halifetü'l-Mesih Hazretleri^{RH}, Avustralya'daki ilk Ahmediye camii'nin temel taşını attı ve ardından İngilizce dilinde bir konuşma yaptı. Vadedilen Mesih'in^{AS} bir sahabesi olan Hazret Mevlevi Muhammed Hüseyin^{RA} bu tarihi etkinliğe katılmak üzere özel olarak teşrif etmişti.

(Silsile-i Ahmediye, Cilt 4, s. 826)

30 Eylül 2011:

V. Halifetü'l-Mesih Hazretleri^{ABA} Ahmediye cemaatinin Norveç'teki ilk camisi olan Baitun-Nasr Camii'ni cuma hutbesi ile açtı.

4 Ekim 1985:

IV. Halifetü'l-Mesih Hazretleri^{RH}, İspanya'daki Başarat Camii'nde Cuma hutbesi vererek, her Ahmediyi tebliğ çalışmalarına aktif olarak katılmaya teşvik etti.

5 Ekim 1902:

Vadedilen Mesih ve İmam Mehdi, Hazret Mirza Ghulam Ahmed^{AS}, Nuh'un Gemisi (**Kashti-e-Nuh**) adlı kitabını yayımladı.

5 Ekim 1983:

Avustralya turu sırasında IV. Halifetü'l-Mesih Hazretleri^{RH}, Canberra Üniversitesi'nde bir konuşma yaptı ve bu konuşmasını İslam'ın Bazı Kendine Has Özellikleri adıyla kitaplaştırdı.

6 Ekim 1902:

Vadedilen Mesih ve İmam Mehdi'nin Tuhfat-un-Nadwa adlı eseri, Hindistan'daki bir akademisyenler konferansı için yayımlandı.

7 Ekim 1987:

Amerika ziyareti sırasında Washington'da düzenlenen bir resepsiyona katıldı. Bu gün, Washington Belediye Başkanı tarafından '**Hazret Mirza Tahir Ahmed Günü**' olarak ilan edildi.

8 Ekim 1897:

Al Hakam dergisinin ilk sayısı yayımlandı ve derginin İslam'a hizmet etme misyonunu vurguladı.

8 Ekim 1983:

IV. Halifetü'l-Mesih Hazretleri^{RH}, Uzak Doğu turunun son ayağında Sri Lanka'nın Colombo kentine ulaştı.

8 Ekim 1999:

Bangladeş'in Khulna kentindeki bir Ahmediyye camiinde meydana gelen bombalı saldırıda yedi Ahmedi şehit oldu.

9 Ekim 1910:

I. Halifetü'l-Mesih Hazretleri^{RA}, Uttar Pradesh'e Ahmedi Müslüman akademisyenlerden oluşan bir heyet göndermiştir

9 Ekim 1980:

İspanya'daki ilk caminin temel taşı, III. Halifetü'l-Mesih Hazretleri^{RH} tarafından atıldı ve bu tören geniş bir medya kapsamı buldu.

9 Ekim 1987:

IV. Halifetü'l-Mesih Hazretleri^{RH}, Washington yakınlarında yeni bir cemaat merkezi ve Baitur Rehman Camii'nin temelini attı.

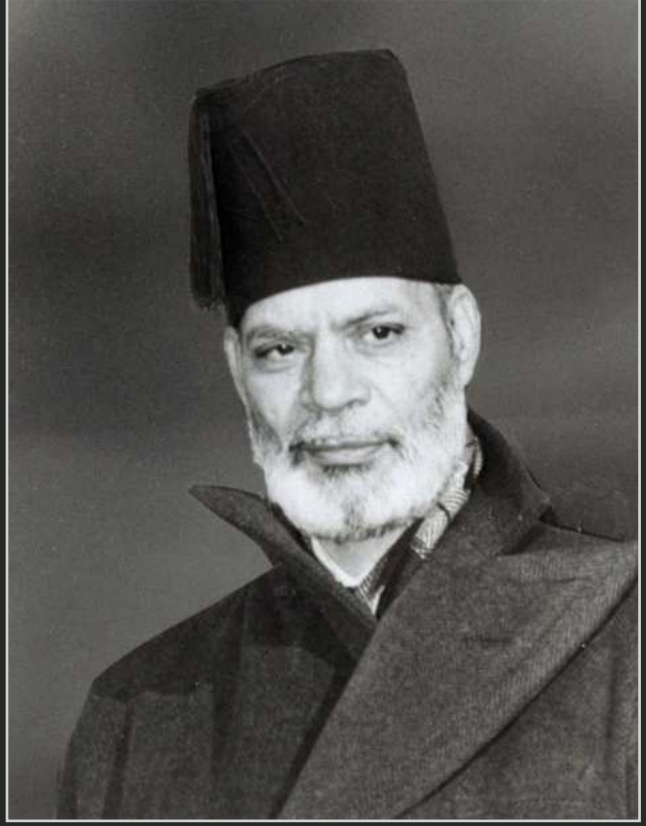
10 Ekim 1940:

Hazret Mirza Sharif Ahmad^{RA}, çocuklara yüzme, okçuluk ve ata binme gibi becerilerin öğretilmesi gerektiğine dair bir hadis doğrultusunda Kadiyan'da bir yüzme havuzu açtı.

10 Ekim 1996:

Norveç turu sırasında IV. Halifetü'l-Mesih Hazretleri^{RH} için bir resepsiyon düzenlendi ve önemli şahsiyetler katıldı.

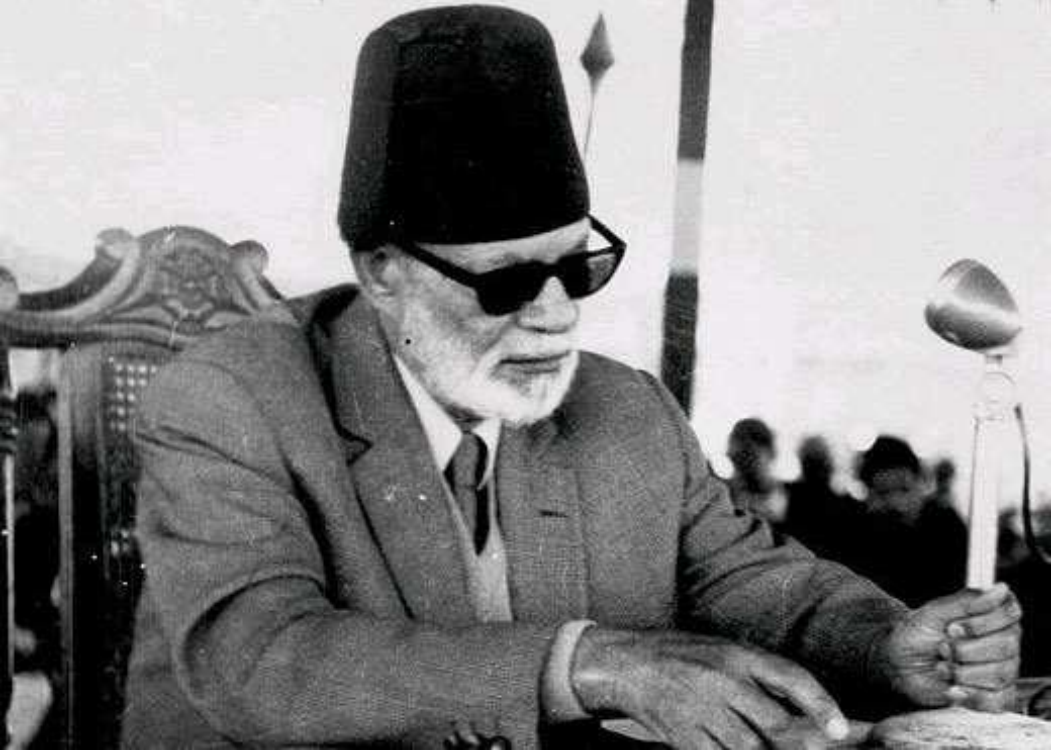
Kaynakça: <https://www.alhakam.org/this-week-in-history-4-10-october/>

Vadedilen Mesih'in^{AS} sahabelerinden
**Hazret Sir Çodri Muhammed
Zafrulla Han'ın hayatı**

Yazar: Abdul Noor Khwaja

Bu yazı dizisinin ilk basamağında, Vadedilen Mesih'in^{AS} sahabelerinden Hazret Sir Çodri Muhammed Zafrulla Han'ın^{RA} hayatından bazı olaylar anlatılmaktadır. Anlatılanlar Maulana Atta-ul Mujeeb Raşid sb. tarafından yazılan "Muhammad Zafrulla Han Who Lived Islam in the West" adlı kitabından alınmıştır.

Hayatındaki en büyük nimet

Hayatının en büyük şansı olarak, hoş ve son derece etkileyici bir olayı anlatmak istiyorum. Pakistan'ın edebiyat dergilerinden birini temsilen bir gazeteci, derginin özel bir sayısı için Hazret Çodri Sir Muhammed Zafrulla Han ile röportajda ona şöyle sordu: “Çodri Sahib! Hayatınız boyunca sayısız başarıya imza attınız. Hayatınızdaki en büyük nimetin ne olduğunu düşünüyorsunuz?” Hazreti Çodri Sahib, görünüşte zor olan bu soruyu hiç tereddüt etmeden ve kapsamlı bir

şekilde yanıtladı: “Hayatımdaki en büyük şansım, Çağın İmamı Vadedilen Mesih ve Mehdi Hazreti Mirza Gulam Ahmed Kadiyan'yi tanımam ve onun ellerinden Biat etmemdir. (Bunun için Allah'a hamd olsun)

İhtiyaç Sahiplerine Yardım

Onun Allah yolunda cömertçe harcama konusunda mükemmel bir şahsi örnek olduğuna herkes şahitti. İhtiyaç sahiplerine, hak eden öğrencilere ve yoksullara yardım etmek için Southfields Trust adıyla bir fon

kurmuştu. Burslar faizsiz kredi veya yardım olarak veriliyordu. Bu büyük bir hizmet ve devam eden bir hayır işiydi. Buna ek olarak muhtaçlara yardım için ayrı bir fon da vardı. Çodri Sahib genelde insanlara kimsenin haberi olmadan gizlice yardım ederdi.

Büyük Mali Fedakârlık

Bir keresinde İngiltere Ahmediye Cemaati merkezindeki mevcut iki binanın (çok eski) yıkılarak yerine büyük bir salon, ofisler, iki büyük konut

ve küçük bir daireden oluşan büyük bir kompleks inşa edilmesi önerisi değerlendiriliyordu. O dönemde Cemaat'in bu proje için gerekli fonu yoktu. Hiçbir zaman faizle banka kredisi almak Cemaat'in politikası değildir. Çodri Sahib'den kendisine belirli bir süre içinde taksitler halinde geri ödemek üzere borç vermesi istendi. O da kabul etti. Kur'an öğretilerine uygun olarak Çodri Sahib'in Cemaate yüz bin pound ödeyeceği ve Cemaatin de bunu geri ödemekle yükümlü olacağı

bir sözleşme yazıldı. 100.000 pound o dönemde gerçek anlamda önemli bir meblağı temsil ediyordu. Sözleşme taslağı bir akşam Çodri Sahib'e verildi. O da taslağı dikkatle inceleyeceğini, imzalayacağını ve ertesi gün iade edeceğini söyledi. Ertesi sabah Çodri Sahib şöyle dedi: "Üzerinde düşündüm. Kendi nefsim bana dedi ki: 'Zafrulla Han! Ahmediyet sayesinde bu kadar ilerledin, elde ettiğin her şey bu Cemaat'in bereketi sayesinde. Şimdi bu parayı bu hayırsever Cemaat'e geri ödenmek üzere borç olarak mı vermek istiyorsun?' Ruhum bana çok sitem etti. Bu konuda gerçekten utanç duydum ve Rabbim'den bağışlanma diledim. O anda bu miktarı Cemaat'e borç olarak değil, mütevazı bir bağış olarak sunacağıma karar verdim." Çodri Sahib bunu söyleyerek taslağı yırttı, yüz bin poundluk bir çek yazdı ve Cemaat'e sundu. III. Halifetü'l Mesih Hazretleri'den (Allah ona rahmet etsin) bu bağışın hiç kimseye yaşamı boyunca bahsedilmemesini rica etti. Ne mükemmel bir fedakârlık, tevazu ve samimiyet örneği!

Küçük Yatak Odası

Yapılan bu kompleks ile ilgili muhteşem bir olay daha var. Binanın temeli 1967 yılında atılmış ve 1970 yılında tamamlanmıştır. Hazreti Çodri Sahib, Londra'dayken kalacak yere ihtiyaç

duyduğunda ikinci kattaki küçük dairede ikamet etmesine Cemaat'ten izin verilmesini talep etti. Hz. III. Halifetü'l Mesih (Allah ona rahmet etsin) bu izni vermekten memnuniyet duydu. Daire küçüktü. Küçük olmasına rağmen Çodri Sahib'in sınırlı ve basit ihtiyaçları için yeterliydi. Küçük bir yatak odası, küçük bir mutfak ve banyo ile zamanının çoğunu geçirdiği çalışma odası olarak kullanılan orta büyüklükte bir oturma odasından oluşuyordu. Oturma odasında mütevazı bir koltuk takımı vardı ve ziyaretçilerini burada ağırlıyordu. Dairedeki yatak odası tek kişilik bir yatak, küçük bir dolap, küçük bir masa ve bir sandalyeden ibaretti. Etrafta dolaşmak için neredeyse hiç alan yoktu. Yakın arkadaşlarından biri bana bir keresinde Çodri Sahib'in oturduğu evi göstermek için yanına aldığını söyledi. Arkadaşı yatak odasına girdiğinde, "Bu küçük yatak odasında nasıl idare ediyorsun?" diye sorduğunda Çodri Sahib'in cevabı hızlı ve anlayışlıydı: "Bu hayattan sonra gideceğimiz yer daha da dar olacak." Allah dostlarının düşüncesi ne kadar eşsizdir! Her zaman ahireti düşünürler ve kendilerini nihai yolculuğa hazırlamaya devam ederler.

(Devamı gelecek sayıda inşallah)

KUR'AN-I KERİM

HZ. MESİH-İ MEVUD ^{AS}

هست فرقان آفتاب علم و دین تا بر ندت از گمان سوئے یقین

*Kur'an-ı Kerim ilim ve dinin güneşidir;
Seni şüpheden yakîne götürcektir.*

هست فرقان از خدا جبل التین تا کثدت سوئے رب العالمین

*O Allah'ın sağlam ipidir;
Seni Alemlerin Rabbine doğru çekecektir.*

هست فرقان روز روشن از خدا تا دهندت روشنئے دیده ها

*Kur'an-ı Kerim Allah tarafından aydın bir gündür,
Sana (manevi) gözler bahşedecektir.*

حق فرستاد این کلام بے مثال تا رسی در حضرت قدس و جلال

*Cenab-ı Hakk o eşsiz kelamı indirdi,
Ki sen O Pak ve Yüce olan zatın dergahına varasın.*

داروئے شک است الهام خدائے کا نماید قدرت تام خدائے

*Allah'ın vahyi şüpheleri giderir,
Çünkü o Allah-u Teala'nın kamil kudretini belli etmektedir.*

ہر کہ روئے خود ز فرقاں در کشید جان او روئے یقین ہرگز نہ دید

*Her kim Kur'an-ı Kerim'den yüzünü çevirirse,
O kesinlikle yakîn'in yüzünü göremez.*

جان خود را مے کنی در خودروی بازے مانی ہماں گول و غوی

*Sen bencillikten dolayı kendi kendini mahvoluşa sürüklersin de,
Yine de olduğun gibi ahmak ve sapkın kalırsın.*

کاش جانت میل عرفان داشتے کاش سعیت تخم حق را کاشتے

*Keşke senin kalbin Allah'ın irfanını elde etmeye meyletse,
Keşke senin çaban doğruluğun tohumunu ekse.*

خود نگہ کن از سر انصاف و دین از گمان ہا کے شود کار یقین

*Sen kendin adil ve insafla düşün,
Zan, yakîn'in yerini nasıl alabilir?*

ہر کہ را سولیش درے بکشودہ است از یقین نے از گماں ہا بودہ است

*Allah'ın kapısı kime açıldıysa,
Ancak yakîn sayesinde açılmıştır; şüphelere dayanarak değil.*

قدر فرقاں نزدت اے غدار نیست ایں ندانی کت جز ا زوے یار نیست

*Ey haîn, sen Kur'an-ı Kerim'in değerini bilmezsin,
Onun gibi seni seven yoktur, ne bilirsin?*

وحی فرقاں مردگاں را جان دہد صد خبر از کوچہ عرفاں دہد

*Kur'an-ı Kerim'in vahyi ölümlere hayat verendir,
Allah'ın irfanına dair yüzlerce haber verendir.*

از یقین ہاے نماید عالے کاں نہ بیند کس بصد عالم ہے

*Yakîni ilimlerin öyle bir alemini gösterir ki,
Başkası yüz alemde bile onu göremez.*

(Ruhani Hazain, Berahin-i Ahmediye, c.1, S. 160)

Allah'ın Peygamberleri - Hazreti Nuh^{AS}

Çeviren: Nisa Cerimovic

Nuh^{AS} Mezopotamya'dan gelen Allah'ın bir peygamberidir. (*Beş Ciltlik Tefsir, Cilt 2, sayfa 994*) Halkının başına gelen tufan ve inşa etmesi emredilen gemi ile tanınır. Allah Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

Şüphesiz Allah, Adem'i, Nuh'u, Al-i İbrahim'i, Al-i İmran'ı alemlere seçkin kıldı.

(*Al-i İmran Suresi, Ayet 34*)

Böylece Nuh^{AS}, Allah'ın seçilmiş ve sevilmiş kulları arasında yer alır.

Nuh'un^{AS} tarihi bize Allah'a ve hakikate karşı çıkanların tamamen yok oluşunun hikayesini anlatır. O, Kur'an-ı Kerim'de geçen ilk ceza peygamberidir. Vadedilen Mesih^{AS}, Farsça şiirlerinden birinde Nuh'un^{AS} zamanına atıfta bulunarak şöyle der:

وَاصْنَعِ الْفُلَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا

“Gözlerimizin önünde ve vahyimize göre gemiyi yap.”

Hûd suresi 39. âyet

بمچو وقتِ نوح دنیا بود پُر از ہر فساد
بیچ دل خالی نبود از ظلمت و گرد و غبار

“Nuh’un zamanında dünya her türlü
yaramazlıkla (kötülükle) doluydu;

“Hiçbir kalp karanlıktan ve tozdan arınmış
değildi.”

(Aaina-e-Kamalat-e-Islam, Ruhani Khazain, Cilt 5,
sayfa 25)

Beş Ciltlik Tefsir’de, insanlığın
mükemmelliğe ulaşmasıyla ilgili olarak
şöyle denmektedir:

“[...] İnsanlığın mükemmel ahlaki ve ruhani
gelişimine ulaşabilmesi için dört döngüden
geçmesi gerekiyordu: (1) Adem’in devrinde
insan uygarlığının temelleri atılmıştır. (2)
Nuh (as) şeriat döngüsünün kurucusudur. (3)
Musa’nın (as) devrinde şeriatın ayrıntıları
açıklanmış ve (4) Peygamber Efendimizle
(sav) birlikte şeriatın tam ve mükemmel hale
geldiği ve insanın sosyal, ahlaki ve manevi

gelişiminin en yüksek zirvesine ulaştığı
dördüncü ve son devir tamamlanmıştır.”

(Beş Ciltlik Tefsir, Cilt 4, sayfa 2205)

NUH’UN^{AS} YAŞI

Nuh Peygamber’in^{AS} 950 yaşına kadar
yaşadığı sıklıkla dile getirilir. Kur’an-ı
Kerim, Nuh’un yaşının 950 olduğunu
söyler; ancak bu, onun 950 yıl yaşadığı
anlamına gelmemelidir. Hazreti Musleh-i
Mev’ud^{RA}, 950 yılın onun yaşına değil, daha
ziyade öğretisinin dönemine işaret ettiğini
açıklamıştır.

IV. Halifetül Mesih Hazretleri şöyle
buyurmuştur:

“[...] Peygamberler şeriat adı verilen bir ilahi
yasa altında yaşamışlardır ve o yıllarda kişisel
yaşlarından değil, şeriatlarının yaşından
bahsedilir.”

(Liqa’ Ma’ al-‘Arab, 17 Şubat 2000)

DÜNYA ÇAPINDAKİ MÜSLÜMAN AHMEDİYE CEMAATİ'NİN CAMİLERİ

FAZL CAMİİ

Londra - İngiltere

Londra Camii olarak da bilinen Fazl Camii, İngiltere'nin başkenti Londra'da özel olarak inşa edilen ilk camidir. Southfields, Wandsworth'da 23 Ekim 1926 tarihinde açılmıştır ve aynı zamanda Müslüman Ahmediye cemaatinin Avrupa'daki ilk camisidir.

Fazl Camii inşa edilmeden önce, ünlü oryantalist G.W. Leitner tarafından Woking'de bir cami inşa edilmişti. Lahor'daki Oriental Koleji'nin müdürlüğünden emekli olan Leitner, 1889 yılında İngiltere'ye dönerek bu camiyi inşa ettirdi. İlginç bir tesadüf olarak, 1889 aynı zamanda Müslüman Ahmediye Cemaati'nin kurulduğu

yıldır. 1899'da Profesör Leitner vefat etti ve cami kullanılmaz hale geldi. Camiye sahip çıkan hiç kimse yoktu. Daha sonra, 1. Halifetü'l Mesih^{RA} zamanında, Haca Kemalüddin burayı gelip onu tekrar açtırmak için çaba gösterdi ve başarılı oldu. O, 1. Halifetü'l Mesih^{RA} yazdığı bir mektupta, caminin yönetimi için bir vakıf kurulduğunu ve kendisinin bu vakfın sorumlusu yapıldığını belirtti. Böylece camide tekrar ibadete başlandı. Cami açıldığında, Haca Kemalüddin ile birlikte Hazret-i Chaudhry Muhammad Zaferullah Khan^{RA} da oraya giderek nafile namaz kıldılar ve bolca dua ettiler.

Bir süre sonra, Hazret-i Muslih-i Mevud^{RA} yani ikinci halife, yurtdışına mübelliğ gönderme hareketi başlattı ve fonların yetersiz olmasına rağmen Chaudhry Fetih Muhammad Siyal^{RA} buraya gönderdi. O, Haca Kemalüddin ile birlikte burada çalıştı. Daha sonra, 1. Halifetü'l Mesih'in^{RA} vefatından sonra, Haca Kemalüddin ikinci halifeye biat etmediği için Chaudhry Fetih Muhammad Siyal^{RA} onu bırakıp başka bir yere gitti. Bu, Woking'deki bir camiydi, ancak bir Müslüman grup veya cemaat tarafından inşa edilen ilk cami Fazl Camisidir. Şüphesiz ki bugün İngiltere'de, Londra'da ve diğer Batılı ülkelerde de birçok Müslüman camisi var, ancak Londra'da Müslümanların ilk camisi olma şerefi Fazl Camii'ne aittir. Ahmediye Cemaati'nin güzel özelliklerinden biri, camilerinin cemaat üyelerinin bağışları ve fedakârlıklarıyla inşa edilmesidir. Şimdi

İngiltere'de bile cemaatin onlarca camisi bulunmaktadır. Her neyse, şimdi ben Fazl Camisi hakkında birkaç şey söylemek istiyorum.

Hz. Mesih-i Mev'ud^{AS} Batı'da İslam'ın yayılması ile ilgili çok şey söyledi. Bu sözler, bizim tebliğ faaliyetlerimizin temelini oluşturur. Bir yerde Hz. Mesih-i Mev'ud^{AS} şöyle buyurur: **Güneşin Batı'dan doğmasının manası şudur: Eski zamanlardan beri zulmet, küfür ve dalalet içindeki Batılı ülkeler, hakikat-i İslam güneşi ile aydınlatılacaktır.**

Hz. Mesih-i Mev'ud^{AS} bir rüyasını anlatarak şöyle buyurdu: Ben rüyamda, Londra şehrinde bir kürsüde durduğumu ve İngilizce dilinde çok açık bir şekilde İslam'ın doğruluğunu ortaya koyduğumu gördüm. Sonra, küçük ağaçlara konmuş beyaz renkte birçok kuş yakaladım. Bunun yorumunu ise

şöyle yaptım: Ben olmasam bile yazılarım onlara ulaşacak ve birçok dürüst İngiliz doğruluğu kabul edecektir.

Chaudhry Fetih Muhammad Siyal Bey^{RA}, İngiltere'nin ilk mürebbisi idi. Allah-u Teala ona burada ilk meyveyi de nasip etti ve bir gazeteci Ahmedi oldu. Ondan sonra yaklaşık bir düzine kişi Ahmediye Cemaatine girdi. Sonra Muslih-i Mevud hazretleri, Siyal Sahib'i geri çağırdı ve Kadı Abdullah Bey'i mübelliğ olarak gönderdi. O da bir sahabe idi ve Birinci Dünya Savaşı sırasında burada görev yapmıştı. Onun zamanında kiralık bir yer de tutuldu. 1917'den Ocak 1920'ye kadar Hazret-i Mufti Muhammed Sadık Sahib de burada mübelliğ olarak görev yaptı. 1919'da tekrar Chaudry Fetih Muhammed Siyal Sahib ve Abdur Rahim Neyyir Sahib mübelliğ olarak buraya gönderildi. Onlar fedakârca çalıştılar. 1920'de Hazret-i Muslih-i Mevud Fetih Muhammed Siyal Sahib'e, İngiltere'de bir mescit inşa edilecek bir yer satın alması talimatını verdi. Böylece iki bin iki yüz pounddan fazla bir bedelle Putney bölgesinde bu yer satın alındı.

Hz. Muslih Mevud^{aRA} bu haber ulaştığında o, Dalhousie'deydi. Orada büyük bir etkinlik düzenledi ve cami için Fazl Camisi' adını önerdi. Sonra bu mescidin inşası için bağış kampanyası başlatıldı. 1924'te Wembley'deki dinler arası konferansa Abdur Rahim Neyyir Sahib'in İslam'ı anlatmak üzere davet edilmesi üzerine, o da Kadiyan'a bilgi verdi. Hazret-i Muslih-i Mevud^{RA} bu daveti kabul ederek İslam'ın güzelliklerini anlatan

ve 'Ahmediyet Yani Hakiki İslam' adıyla yayımlanan bir kitap yazdı.

Bu konferans için Hz. Muslih-i Mevud'un^{RA} bizzat kendisinin katılmasına karar verildi. Böylece Hz. Muslih-i Mevud, Şam ve Mısır üzerinden İtalya, İsviçre ve Fransa'ya uğrayarak 22 Ağustos 1924'te İngiltere'ye geldi. Burada Saint Paul Kilisesi önünde durarak İslam'ın zaferi için Allah'a dua etti ve ardından şehre girdi. Onun ziyareti, burada basında çeşitli nedenlerle oldukça geniş yer buldu.

Caminin inşası için ilk adım paranın sağlanmasıydı. Savaşın sona ermesinden sonra poundun değerinin düşmeye başlaması da bir şanstı. 1920 yılında Huzur'un talimatıyla önce otuz bin, sonra da yüz bin rupi toplamak için bir kampanya başlatıldı. Cemaatin üyeleri bu kampanyaya büyük bir ilgi gösterdi. Bu para Hindistan Bankası aracılığıyla İngiltere'ye gönderildi ve bu para ile 3468 sterlin satın alındı.

19 Ekim 1924'te Pazar günü bu caminin temel taşı konuldu. Bu etkinliğe katılım için parlamentonun üyeleri, liderler, siyasetçiler, diplomatlar gibi birçok kişiye davet kartları gönderilmişti. Zamanın kısıtlı olması nedeniyle az sayıda kişinin geleceği düşünülmüştü. Ancak etkinliğe çok sayıda misafir katıldı. Farklı ülkelerden temsilciler de bu etkinlikte hazır bulundu ve etkinlik büyük bir başarıyla sonuçlandı. Temel atma töreninin başında Hazret-i Hafız Ruşen Ali Sahib, Kur'an okudu. Daha sonra Hz. Muslih-i Mevud^{RA} konuşma yaptı. Kendisi

LONDON'S FIRST MOSQUE.

The foundation stone was laid by the Khalifatul Masih II, Alhaj Mirza of the first London mosque at Southfields. The photograph shows his Holiness blessing the stone. (Photo: English Press)

şöyle buyurdu: Kur'an-ı Kerim'in emri ve Peygamber Efendimizin^{SAV} uygulamasıyla İslam camilerinin kapısının, Allah'a ibadet etmek isteyen herkese açık olduğu ve İslam camilerinin farklı dinlere mensup insanları bir araya getiren merkezler olduğu sabittir. İşte bu duygularla biz, yani Ahmediye Cemaati, bu camiye inşa etmeye karar verdik. Şöyle dedi: Bu temel taşı yerleştirmeden önce, bu caminin sadece ve sadece Allah'a ibadet etmek için inşa edildiğini ilan etmek istiyorum.

Temel atma töreninden iki yıl sonra bu caminin açılışı yapıldı. Açılışı yapmak üzere Prens Faisal'ın gelmesi bekleniyordu.

Babası ona gelmesini söylemişti, ancak Müslümanların tepkisi nedeniyle kral onu durdurdu ve daha sonra Şeyh Abdülkadir Bey açılışı yaptı. Şeyh Abdülkadir Bey çok açık bir şekilde, 'Ben Ahmedi değilim ama biz İslam'a hizmet etmek istediğimiz için farklılıklarımızın ötesine geçerek birbirimize yardım etmeliyiz' dedi. Bu, Şeyh Abdülkadir Bey'in cesareti ve hoşgörüsüydü. Allah Teala ona bunun karşılığını versin.

Caminin ilk imamı Maulana Abdul Rahim Dard idi. Şu anki caminin imamı Ata'ul Mujeeb Rashid 1983 yılından beri bu camide görev yapmaktadır.

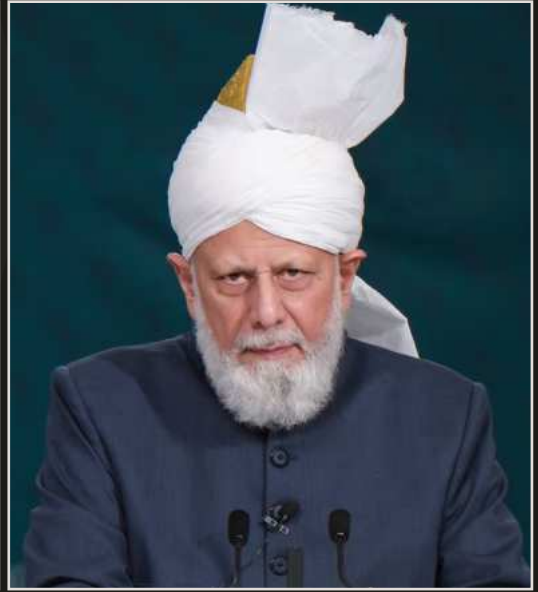

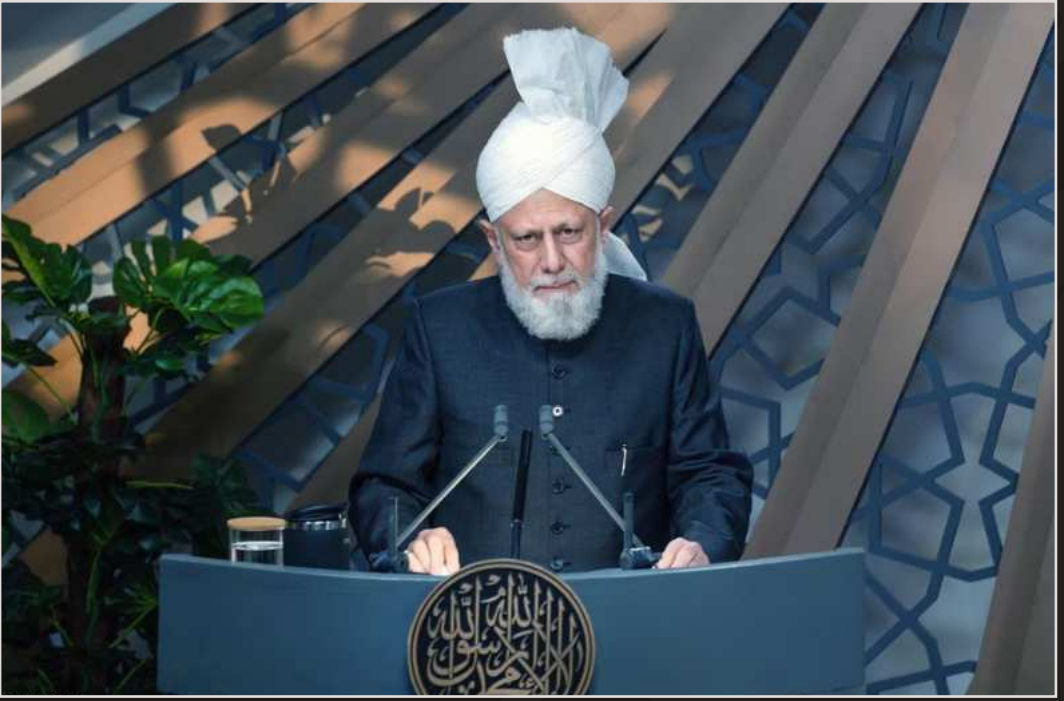
RESİMLER

Müslüman Ahmediye Cemaati'nin Faaliyetleri

5. Halifetü'l Mesih hazretleri 22 Eylül 2024 tarihinde, Meclis-i Hüddamül Ahmediye İngiltere'nin Ulusal İctema'sını (Yıllık toplantı) tamamlamak üzere iman verici bir konuşma yaptı,

19 Ekim 2024 tarihinde, 5. Halifetü'l Mesih hazretleri Londra'daki Fazl Camii'nin temel taşının atılmasından bu yana geçen yüz yıllık tarihi dönüm noktasını anmak üzere bir açılış konuşması yaptı.

29 Eylül 2024 tarihinde, 5. Halifetü'l Mesih hazretleri Meclis Ensarullah İngiltere'nin Ulusal İctema'sını (Yıllık toplantı) tamamlamak üzere iman verici bir konuşma yaptı.

KİTAP TANITIMI

RÜYALARIN HAKİKATI

Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed^{RA}
II. HALİFETÜ'L MESİH

Vahiy, ilham, keşf ve rüyalar meselesi o kadar önemli bir meseledir ki tüm dinlerin temeli bunun üstünde inşa edilmiştir. Allah'ın insanlarla nasıl konuştuğu konusu her dinin temelinde vardır. Tüm dinlerde ortak bir şey varsa işte bu konudur. Eğer peygamberlerin doğrudan bir yaratana konuştuğu iddiası yanlışsa ve eğer onlar ya birer sahtekar ya da zihinsel hastalıklara yakalanmış birileri ise, tüm dinlerin temeli yok olur. Halüsinasyon ile gerçek vahyi ayırt etmenin muhakkak bir yolu olmalı, yoksa hiçbir dinin doğruluğundan emin olamayız. Bu kitap, bu son derece önemli soruyu ele alır. Dinleri ciddi olarak araştırmak isteyen herkesin okuması şarttır.

Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed^{RA} Müslüman Ahmediye Cemaatinin 1917 Calsa Salana (yıllık) toplantısında 28 Aralık'ta yaptığı konuşmada bu konuyu ele aldı. Bu konuşma daha sonra "*Hakikatü'r Rüya*" (Rüyaların Hakikati) ismiyle kitap şeklinde basıldı.